

**SPITALUL CLINIC DE BOLI INFECTIOASE SI
PNEUMOFTIZIOLOGIE DR. VICTOR BABES**
Timisoara, str. Gheorghe Adam nr.13 cod 300310
e-mail: secretariat@spitalul-vbabes-tm.ro

ANMCS

unitate aflată în
PROCES DE ACREDITARE

**CODUL DE ETICĂ ȘI DEONTOLOGIE PROFESIONALĂ
A SPITALULUI CLINIC DE BOLI INFECTIOASE SI
PNEUMOFTIZIOLOGIE “ DR. VICTOR BABES ” TIMISOARA**

2023

CUPRINS

1. SCOP	pag 3
2. POLITICA DE ETICA.....	, pag 3
3. LEGISLATIE	pag 4
CAPITOLUL I DOMENIUL DE APLICARE SI PRINCIPII GENERALE.....	pag 6
CAPITOLUL II NORME GENERALE DE CONDUITA A PERSONALULUI	pag 9
CAPITOLUL III COORDONAREA SI CONTROLUL APLICARII NORMELOR DE CONDUITA PROFESIONALA PENTRU PERSONALUL SPITALULUI	pag 11
CAPITOLUL IV ETICA SI DEONTOLOGIA MEDICILOR	pag 12
CAPITOLUL V ETICA SI DEONTOLOGIA FARMACISTULUI	pag 19
CAPITOLUL VI ETICA SI DEONTOLOGIA BIOCHIMISTULUI, BIOLOGULUI SI CHIMISTULUI	pag 24
CAPITOLUL VII ETICA SI DEONTOLOGIA PSIHOLOGULUI	pag 27
CAPITOLUL VIII ETICA SI DEONTOLOGIA FIZIOTERAPEUTULUI	pag 35
CAPITOLUL IX ETICA SI DEONTOLOGIA ASISTENTULUI SOCIAL	pag 44
CAPITOLUL X ETICA SI DEONTOLOGIA ASISTENTULUI MEDICAL	pag 45
CAPITOLUL XI ETICA SI DEONTOLOGIA ECONOMISTULUI	pag 46
CAPITOLUL XII ETICA SI DEONTOLOGIA CONSILIERULUI JURIDIC	pag 48
CAPITOLUL XIII ETICA SI DEONTOLOGIA INGINERULUI.....	pag 49
CAPITOLUL XIV DISPOZITII FINALE SI SANCTIUNI	pag 51

1. SCOP

Codul de conduită etică al instituției este proiectat pentru a contribui la îmbunătățirea rezultatelor instituției prin respectarea drepturilor fiecarui pacient și derularea relațiilor cu pacienții internați și publicul într-un mod etic.

Pacienții au dreptul fundamental la atenția și grijă cuvenita care să protejeze demnitatea personală și respectarea valorilor culturale psihosociale și spirituale ale acestora. Aceste valori influențează deseori percepțiile pacienților asupra afecțiunilor medicale și a tratamentelor medicale. Întelegerea și respectarea acestor valori constituie ghiduri pentru instituție în satisfacerea corespunzătoare a nevoilor pacienților.

Conducerea instituției constientizează faptul că practicile de relationare cu pacienții precum și conduită personalului instituției în furnizarea de servicii medicale către acestia au un efect semnificativ asupra răspunsului fiecarui bolnav la tratamentele medicale oferite.

Responsabilitatea etică constă în a:

- Analiza cu considerație valorile pacienților și preferințele, inclusiv deciziile de a refuza/întrerupe tratamentul;
- Recunoaște responsabilitățile unității în condițiile legii;
- Informă pacienții despre responsabilitățile care le revin în procesul de primire a ajutorului medical;
- Gestionează relațiile noastre cu pacienții și publicul într-un mod etic.

2. POLITICA DE ETICA

Instituția a integrat responsabilitățile sale etice în activitatea de zi cu zi. Astfel, misiunea noastră, viziunea și valorile sunt comunicate pe scară largă în cadrul instituției și reflectă cultura noastră etică și organizațională.

Misiunea: acordarea celor mai bune servicii medicale de profil recuperare (eficiente, eficace și de calitate) astfel încât să se realizeze îmbunătățirea stării de sănătate a populației deservite.

Activitatea medicală a instituției va尊重a principiile fundamentale ale serviciilor publice, adică:

- Eficientă utilizare a resurselor și eficacitatea furnizării serviciilor;
- Fiabilitate a raportarilor interne și către exterior;
- Conformitate cu legislația aplicabilă.

Viziune:

- a) adaptarea serviciilor medicale la nevoile populației deservite
- b) creșterea calității serviciilor medicale;
- c) scăderea ponderii serviciilor medicale realizate prin spitalizare continuă în favoarea celor ambulatorii și prin spitalizare de zi;
- d) orientarea profilului serviciilor medicale către caracteristicile de morbiditate a populației, actuale și preconizate a se adresa unităților sanitare;

Instituția urmărește să devină un partener de încredere atât pentru angajații, pacienții și cat și pentru colaboratori – spitale, furnizori, parteneri în programe de cercetare, comunitate, etc. Aceasta viziune se va realiza prin cooptarea de personal adecvat și crearea/pastrarea unei strânse colaborări cu instituțiile partenere pentru a atinge un raport optim de satisfacție a pacienților. De asemenea, prin serviciile oferite, instituția își propune să castige loialitatea comunității și să atingă performanța financiară necesară.

Valori :

- primordialitatea criteriilor de performanță în activitatea unității sanitare - optimizarea raportului cost / eficiență în administrarea Spitalului Clinic Dr. Victor Babes
- asigurarea condițiilor de accesibilitate și echitate populației deservite
- îmbunătățirea continuă a condițiilor implicate în asigurarea satisfacției pacientului și a personalului angajat

In Plan etic:

Intreg personalul institutiei este ghidat de valorile necesare indeplinirii misiunii, astfel:

- *Ne pasă de pacientii nostri ca și cum ne-ar pasă de cei dragi și li tratăm în mod similar, cu expertiza, compasiune și respect;*
- *Incurajăm inițiativa, inovația, tenacitatea în abordarea problematicii sănătății întregii comunități din care facem parte și în cadrul careia activăm;*
- *Promovăm un mediu care stimulează diversitatea, premiază excelenta și valoarea adăugată, și incurajează valorile civice;*
- *Lucrăm în cooperare cu colegii nostri și cu comunitatea noastră pentru avansarea bunăstării regiunii;*
- *Demonstrăm calități de lider în toate problemele critice ale activității noastre, într-un mod demn de încredere din partea opiniei publice.*
- *Actionăm cu responsabilitate, integritate și abilitate în administrarea noastră financiară.*

Principiile etice sunt generale, indiferent de locul de munca al personalului angajat in spital, de aceea, orice abdicare de la principiul universalitatii, in virtutea caruia orice om este privit ca demn de respect si de ajutorare prin insasi calitatea sa umana, este un regres etic. De asemenea, un regres etic este orice abdicare de la principiul in virtutea caruia omul este un "scop in sine".

O serie de abateri de la relatiile interumane ce trebuie să se manifeste între membrul corpului medical, între corpul medical și celelalte categorii de personal din cadrul spitalului, între acestia și beneficiarii serviciilor noastre, merită să fie enunțate și analizate tocmai pentru a stabili care sunt normele deontologice ce trebuie să ne conduca activitatea. În dorința de îmbunătățire a relațiilor interumane, Comisia desemnată de Conducerea spitalului în acest scop a procedat la întocmirea prezentului cod de etica și deontologie profesională valabil pentru întreg personalul angajat al instituției.

3. LEGISLATIE

Elaborarea prezentului COD DE ETICA SI DEONTOLOGIE PROFESSIONALA a personalului spitalului are la baza, ca temei legal, urmatoarea legislatie in vigoare:

- Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
- OUG nr. 57/2019 privind Codul administrativ;
- Hotărarea Colegiului Medicilor din România nr. 2/2012 privind adoptarea Statutului și a Codului de deontologie medicală ale Colegiului Medicilor din România ;
- Decizia Colegiului Farmacistilor din România nr. 1/2005 privind adoptarea Statutului Colegiului Farmacistilor din România și a Codului deontologic al farmacistului, cu modificările ulterioare;
- Legea nr. 460/2003 privind exercitarea profesiunilor de biochimist, biolog și chimist;
- O.U.G. nr. 144/ 2008 privind exercitarea profesiei de asistent medical generalist, a profesiei de moasă și a profesiei de asistent medical, precum și organizarea și functionarea Ordinului Asistenților Medicali Generaliști, Moaselor și Asistenților Medicali din România;
- Hotărarea OAMGMAMR nr. 2/2009 privind adoptarea Codului de etica și deontologie al asistențului medical generalist, al moasei și al asistențului medical din România;
- Legea nr. 466/2004 privind statutul asistențului social;
- Legea nr. 213/2004 privind exercitarea profesiei de psiholog cu drept de libera practica, înființarea, organizarea și functionarea Colegiului Psihologilor din România;
- H.G. nr. 788/2005 privind Normele metodologice de aplicare a Legii nr.213/2004 privind exercitarea profesiei de psiholog cu drept de libera practica, înființarea, organizarea și functionarea Colegiului Psihologilor din România;
- Codul Deontologie al Profesiei de Psiholog cu drept de libera practica;
- Codul Deontologie al asistențului social;
- Codul Deontologic al fizioterapeutului;

- Legea nr. 514/2003 privind exercitarea profesiei de consilier juridic, cu modificarile si completarile ulterioare;
- Statutul profesiei de consilier juridic;
- Codul deontologic al consilierului juridic
- Codul etic national al contabilului - CECCAR
- Codul etic al inginerului -AGIR.
- LEGE nr. 361 din 16 decembrie 2022 privind protectia avertizorilor in interes public;
- Legea nr. 46/2003 privind drepturile pacientului;
- Ordin nr. 1410/2016 privind aprobarea Normelor de aplicare a Legii drepturilor pacientului nr. 46/2003;
- HG nr. 1.269 din 17 decembrie 2021 privind aprobarea Strategiei nationale anticoruptie 2021-2025;
- Legea nr.53/2003 – privind Codul Muncii, republicata;
- HOTĂRÂRE nr. 599 din 2 august 2018 pentru aprobarea Metodologiei standard de evaluare a riscurilor de corupție în cadrul autorităților și instituțiilor publice centrale, împreună cu indicatorii de estimare a probabilității de materializare a riscurilor de corupție, cu indicatorii de estimare a impactului în situația materializării riscurilor de corupție și formatul registrului riscurilor de corupție, precum și pentru aprobarea Metodologiei de evaluare a incidentelor de integritate în cadrul autorităților și instituțiilor publice centrale, împreună cu formatul raportului anual de evaluare a incidentelor de integritate;
- Legea nr. 251/2004 privind unele măsuri referitoare la bunurile primite cu titlu gratuit cu prilejul unor acțiuni de protocol în exercitarea mandatului sau a funcției;
- LEGE nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, cu modificarile si completarile ulterioare;
- REGULAMENT nr. 679 din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor);
- OSGG nr. 600/2018 privind aprobarea Codului controlului intern managerial al entităților publice, Standard 1 ETICA SI INTEGRITATE

CAPITOLUL I

DOMENIUL DE APLICARE SI PRINCIPIII GENERALE

ART. 1 Domeniul de aplicare al Codului de conduită etică și deontologie profesională din cadrul spitalului reglementează normele de conduită profesională ale intregului personal. Normele din prezentul cod sunt obligatorii pentru personalul contractual din cadrul spitalului, încadrat în baza prevederilor Legii nr. 53/2003 - Codul muncii, republicată, cu modificările ulterioare.

ART. 2 Obiective

Obiectivele prezentului cod urmăresc să asigure creșterea calității întregii activității a instituției medicale, o bună administrare în realizarea interesului public, precum și eliminarea burocratiei și a faptelor de corupție prin:

- Reglementarea normelor de conduită profesională necesare realizării unor raporturi sociale și profesionale corespunzătoare creării și menținerii la nivel înalt a prestigiului instituției publice și al personalului;
- Informarea publicului cu privire la conduită profesională la care este îndreptat să se aștepte din partea personalului contractual în exercitarea funcției;
- Crearea unui climat de încredere și respect reciproc între pacienți și personalul spitalului

ART. 3 Principii

Principiile care guvernează conduită profesională a personalului sunt următoarele:

- ✓ **Prioritatea interesului public** - principiu conform căruia personalul are îndatorirea de a considera interesul public mai presus decât interesul personal, în exercitarea atribuțiilor funcției;
- ✓ **Asigurarea egalitatii de tratament a cetățenilor** - principiu conform căruia personalul are îndatorirea de a aplica același regim juridic în situații identice sau similare;
- ✓ **Profesionalismul** - principiu conform căruia personalul are obligația de a îndeplini atribuțiile de serviciu cu responsabilitate, competență, eficiență, corectitudine și conștiințiozitate;
- ✓ **Impartialitatea și nediscriminarea** - principiu conform căruia angajații sunt obligați să aibă o atitudine obiectivă, neutră față de orice interes politic, economic, religios sau de alta natură, în exercitarea atribuțiilor funcției;
- ✓ **Integritatea morala** - principiu conform căruia personalului îi este interzis să solicite sau să accepte, direct ori indirect, pentru el sau pentru altul, vreun avantaj ori beneficiu moral sau material;
- ✓ **Libertatea gândirii și a exprimării** - principiu conform căruia personalul poate să-si exprime și să-si fundamenteze opiniiile, cu respectarea ordinii de drept și a bunelor moravuri;
- ✓ **Cinstea și corectitudinea** - principiu conform căruia, în exercitarea funcției și în îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, personalul trebuie să fie de buna-credință și să actioneze pentru îndeplinirea conformă a atribuțiilor de serviciu;

ART. 4 Termeni

În înțelesul prezentului cod, expresiile și termenii de mai jos au următoarele semnificații:

- **Personal ori angajat** - persoana încadrată și numită într-o funcție în cadrul unității, în condițiile Legii nr. 53/2003, cu modificările ulterioare.
- **Funcție** - ansamblul atribuțiilor și responsabilităților stabilite, în temeiul legii, în fisă postului;
- **Interes public** - acel interes care implica garantarea și respectarea de către spital, a drepturilor, libertăților și intereselor legitime ale cetățenilor, recunoscute de Constituție, legislația internă și tratatele internaționale la care România este parte, precum și îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, cu respectarea principiilor eficienței, eficacității și economicității cheltuirii resurselor;
- **Interes personal** - orice avantaj material sau de alta natură, urmarit ori obținut, în mod direct sau indirect, pentru sine ori pentru alții, de către personalul prin folosirea reputației, influenței, facilităților, relațiilor, informațiilor la care are acces, ca urmare a exercitării atribuțiilor funcției;
- **Conflict de interese** - acea situație sau imprejurare în care interesul personal, direct ori indirect, al angajatului contravine interesului public, astfel încât afectează sau ar putea afecta independenta și

impartialitatea sa in luarea deciziilor ori indeplinirea la timp si cu obiectivitate a indatoririlor care ii revin in exercitarea functiei detinute;

- *Informatie de interes public* - orice informatie care priveste activitatile sau care rezulta din activitatea unitatii sanitare, si care este stabilita astfel de catre conducerea institutiei, in baza prevederilor legale in vigoare, indiferent de suportul ei;

- *Informatie cu privire la date personale* - orice informatie privind o persoana identificata sau identificabila.

ART. 5 Responsabilitate sociala

Agenda institutiei referitoare la responsabilitate sociala include urmatoarele aspecte:

- Redresarea starii de sanatate a comunitatii prin colaborarea cu grupuri si persoane competente si dedicate;
- Identificarea nevoilor in domeniul sanatatii publice, stabilirea prioritatilor, comunicarea clara catre comunitate a serviciilor medicale oferite de catre institutie;
- Construirea de aliente comunitare care sa conlucreze cu organizatiile comunitare si persoanelor fizice cu scopul de a promova sanatatea si siguranta publica, si sa coordoneze livrarea servicii medicale;
- Sprijinirea educatiei si a cercetarii medicale ca parti importante a responsabilitatii sale fata comunitate si societate in ansamblul ei.

ART. 6 Participarea pacientilor la programe de educatie si de cercetare medicala

Institutia recunoaste importanta activitatii de educatie clinica si de cercetare in domeniul medical si ca atare se implica activ in astfel de activitati. De asemenea, institutia recunoaste dreptul pacientilor de a considera valorile proprii culturale, profesionale si spirituale, ca acestea ar putea sa fie in conflict cu participarea acestora in programe de educatie sau de cercetare medicale. Pacientii vor fi informati in legatura cu derularea unor astfel de programe si vor avea dreptul sa refuze participarea lor in activitatii de acest tip.

ART. 7 Reclamatiile pacientilor

Conducerea institutiei incurajeaza comentariile, reclamatiile, etc. primite de la pacienti si familiile lor cu privire la serviciile oferite de spital. Comentariile, atat cele negative cat si cele pozitive, sunt privite ca oportunitati si sunt folosite cu scopul de a imbunatati serviciile.

Politica unitatii este de a rezolva cu promptitudine nemultumirile, reclamatiile pacientului sau a familiei, precum si de a impartasi comentariile pozitive despre experientele pacientului si/sau a familiei acestuia. Depunerea unei reclamatii sau plangeri nu va compromite accesul unui pacient la serviciile medicale ale institutiei.

ART. 8 Relatiile intre salariatii institutiei

Conducerea institutiei recunoaste spiritul inovativ, responsabil, participativ si colegial in comportamentul personalului institutiei cu alte persoane din cadrul institutiei.

Nici o persoana nu va fi discriminata pe motive etnice, rasiale, culturale, religioase, politice in procesul de recrutare al personalului precum si ulterior pe parcursul desfasurarii activitatii in cadrul institutiei.

Conducerea institutiei incurajeaza avertizarile in interes public cu privire la neregularitati etice si/sau legale efectuate de personalul din subordine. Pentru incurajarea spiritului civic, conducerea institutiei a elaborat si comunica in cadrul institutiei procedura operationala care stabileste modul de tratare a avertizarilor neregularitatilor si de protectie a persoanelor care emit astfel de avertizari. In acelasi timp, conducerea institutiei condamna delatiunea.

ART. 9 Conflictul de interese

Reprezinta acea situatie sau imprejurare in care interesul personal, direct ori indirect, al persoanei angajate in cadrul institutiei contravine interesului public, astfel incat afecteaza sau ar putea afecta independenta si impartialitatea sa in luarea deciziilor ori indeplinirea la timp si cu obiectivitate a indatoririlor care ii revin in exercitarea functiei detinute.

Interesul personal reprezinta orice avantaj material sau de alta natura, urmarit ori obtinut, in mod direct sau indirect, pentru sine ori pentru altii, de catre personal prin folosirea reputatiei, influentei, facilitatilor, relatiilor, informatiilor la care are acces, ca urmare a exercitarii atributiilor functiei. Constituie conflict de interese detinerea de catre manager de parti sociale, actiuni sau interese la

societati comerciale ori organizatii nonguvernamentale care stabilesc relatii comerciale cu institutia la care persoana in cauza exercita functia de manager.

Pentru preventirea conflictelor de interese, persoanele din conducerea institutiei, respectiv managerul, membrii comitetului director, sefii de sectie, de laborator sau de serviciu au obligatia de a da o declaratie de interese, precum si o declaratie cu privire la incompatibilitatile prezentate in paragraful anterior.

ART. 10 Consultarea pe probleme de etica.

Atunci cand apar probleme de etica in relatie intre angajati sau in relatie angajatilor cu pacienti, colaboratori sau public, personalul implicat poate solicita implicarea Consiliului Etic din cadrul institutiei pentru a contribui la solutionarea preocuparilor lor etice.

Toate solicitările de consultare a eticii trebuie sa fie indreptate catre consilierul de etica.

ART. 11 Confidentialitatea

Totii pacientii institutiei beneficiaza de protejarea intimitatii lor in orice moment si in toate situatiile, cu exceptia situatiilor in care respectarea intimitatii ar pune in pericol viata lor.

Informatiile confidentiale pot fi revizuite, comunicate sau discutate doar atunci cand este necesar sa se asigure ingrijirea pacientului. Informatii medicale pot fi divulgat numai atunci cand pacientii autorizeaza acest fapt sau atunci cand dezvaluirea acestor informatii este ceruta de lege.

Unitatea isi asuma responsabilitatea pentru protejarea informatiilor pacientilor, atat personale cat si medicale, si isi recunoaste responsabilitatea legala si etica in acest sens.

Incalcarile politicii de confidentialitate sunt motive pentru luarea masurilor disciplinare, inclusiv concediere.

ART. 12 Gestionarea durerii

Institutia intelecteaza ca durerea este un eveniment fiziologic si psihologic negativ si care este cel mai bine masurat de pacient. Conducerea institutiei recunoaste durerea ca fiind o componenta importanta a abordarii actului medical si ia masurile ce se impun pentru managementul eficient al durerii in toate fazele de manifestare ale maladiilor tratate.

CAPITOLUL II NORME GENERALE DE CONDUITA PROFESIONALA

ART. 13 Asigurarea unui serviciu public de calitate

Personalul are obligatia de a asigura un serviciu public de calitate in beneficiul cetatenilor, prin participarea activa la luarea deciziilor si la transpunerea lor in practica, in scopul realizarii competentelor institutiei, in limitele atributiilor stabilite prin fisa postului. In exercitarea functiei, personalul are obligatia de a avea un comportament profesionist, precum si de a asigura, in conditiile legii, transparenta administrativa, pentru a castiga si a mentine increderea pacientilor in integritatea, imparitalitatea si eficacitatea institutiei medicale.

ART. 14 Respectarea Constitutiei si a legilor

Angajatii au obligatia ca, prin actele si faptele lor, sa respecte Constitutia si legile tarii si sa actioneze pentru punerea in aplicare a dispozitiilor legale, in conformitate cu atributiile care le revin, cu respectarea eticii profesionale. Personalul trebuie sa se conformeze dispozitiilor legale privind restrangerea exercitiului unor drepturi, datorata naturii functiilor detinute.

ART. 15 Loialitatea fata de institutia medicala

Personalul are obligatia de a apara cu loialitate prestigiul institutiei sanitare in care isi desfasoara activitatea, precum si de a se abtine de la orice act ori fapt care poate produce prejudicii imaginii sau intereselor legale ale acesteia.

Angajatilor le este interzis:

- Sa exprime in public aprecieri neconforme cu realitatea in legatura cu activitatea institutiei, cu politicile si strategiile acesteia ori cu proiectele de acte cu caracter normativ sau individual;
- Sa faca aprecieri in legatura cu litigiile aflate in curs de solutionare si in care institutia are calitatea de parte, daca nu sunt abilitati in acest sens;
- Sa dezvaluie informatii care nu au caracter public, in alte conditii decat cele prevazute de lege;

- Sa dezvaluie informatiile la care au acces in exercitarea functiei, daca aceasta dezvaluire este de natura sa atraga avantaje necuvenite ori sa prejudicieze imaginea sau drepturi le institutiei ori ale unor angajati, precum si ale persoanelor fizice sau juridice;
- Sa acorde asistenta si consultanta persoanelor fizice sau juridice, in vederea promovarii de actiuni juridice ori de alta natura impotriva statului ori institutiei publice in care isi desfasoara activitatea. Prevederile de mai sus se aplică si după închiderea raportului de munca, pentru o perioada de 2 ani, daca dispozitiile din legi speciale nu prevad alte termene. Prevederile prezentului cod de conduită nu pot fi interpretate ca o derogare de la obligația legală a personalului de a furniza informații de interes public celor interesati, in conditiile legii.

ART. 16 Libertatea opiniilor

In indeplinirea atributiilor de serviciu angajatii au obligatia de a respecta demnitatea functiei detinute, coreand libertatea dialogului cu promovarea intereselor institutiei publice in care isi desfasoara activitatea. In activitatea lor angajatii au obligatia de a respecta libertatea opiniilor si de a nu se lasa influențati de considerente personale. In exprimarea opiniilor, personalul trebuie sa aiba o atitudine concilianta si sa evite generarea conflictelor datorate schimbului de pareri.

ART. 17 Activitatea publica

Relatiile cu mijloacele de informare in masa se asigura de catre persoanele desemnate in acest sens de conducatorul institutiei, in conditiile legii. Angajatii desemnati sa participe la activitati sau dezbateri publice, in calitate oficiala, trebuie sa respecte limitele mandatului de reprezentare incredintat de conducatorul institutiei. In cazul in care nu sunt desemnati in acest sens, angajatii pot participa la activitati sau dezbateri publice, avand obligatia de a face cunoscut faptul ca opinia exprimata nu reprezinta punctul de vedere oficial al institutiei.

ART. 18 Activitatea politica

In exercitarea functiei detinute, personalului ii este interzis:

- Sa participe la colectarea de fonduri pentru activitatea partidelor politice;
- Sa furnizeze sprijin logistic candidatilor la functii de demnitate publica;
- Sa afiseze in cadrul institutiei insemne ori obiecte inscrise cu sigla sau denumirea partidelor politice ori a candidatilor acestora.

ART. 19 Folosirea imaginii proprii

In considerarea functiei pe care o detine, personalul are obligatia de a nu permite utilizarea numelui sau a imaginii proprii in actiuni publicitare pentru promovarea unei activitati comerciale, precum si in scopuri electorale.

ART. 20 Cadrul relatiilor in exercitarea atributiilor functiei

In relatiile cu personalul din cadrul institutiei precum si cu persoanele fizice sau juridice, toti angajatii sunt obligati sa aiba un comportament bazat pe respect, buna-credinta, corectitudine si amabilitate.

Personalul are obligatia de a nu aduce atingere onoarei, reputatiei si demnitatii persoanelor din cadrul institutiei, precum si persoanelor cu care intra in legatura in exercitarea functiei, prin:

- intrebuintarea unor expresii jignitoare;
- dezvaluirea aspectelor vietii private;
- formularea unor sesizari sau plangeri calomnioase.

Personalul trebuie sa adopte o atitudine imparciala si justificata pentru rezolvarea clara si eficienta a problemelor.

Personalul are obligatia sa respecte principiul egalitatii cetatenilor in fata legii si a institutiei publice, prin: *promovarea unor solutii coerente*, conform principiului tratamentului nediferentiat, raportate la aceeasi categorie de situatii de fapt si *prin eliminarea oricarrei forme de discriminare* bazate pe aspecte privind nationalitatea, convingerile religioase si politice, starea materiala, sanatatea, varsta, sexul sau alte aspecte.

ART. 21 Conduita in cadrul relatiilor internationale

Personalul care reprezinta institutia in cadrul unor organizatii internationale, institutii de invatamant, conferinte, seminarii si alte activitati cu caracter international are obligatia sa promoveze o imagine favorabila tarii si institutiei publice pe care o reprezinta. In relatiile cu reprezentantii altor state, angajatii au obligatia de a nu exprima opinii personale privind aspecte nationale sau dispute

internationale. In deplasările în afara țării, personalul este obligat să aibă o conduită corespunzătoare regulilor de protocol și să respecte legile și obiceiurile țării gazdă.

ART. 22 Interdictia privind acceptarea cadourilor, serviciilor și avantajelor

Angajatii nu trebuie să solicite ori să accepte cadouri, servicii, favoruri, invitații sau orice alt avantaj, care le sunt destinate personal, familiei, parintilor, prietenilor ori persoanelor cu care au avut relații de serviciu, afaceri sau de natura politică, care le pot influența imparțialitatea în exercitarea funcțiilor detinute ori pot constitui o recompensă în raport cu aceste funcții.

ART. 23 Participarea la procesul de luare a deciziilor.

In procesul de luare a deciziilor personalul are obligația să acioneze conform prevederilor legale și să își exerceze capacitatea de apreciere în mod fundamental și imparțial. Angajatii au obligația de a nu promova luarea unei decizii de către instituția publică, de către alți angajați, precum și indeplinirea atribuțiilor în mod privilegiat.

ART. 24 Obiectivitate în evaluare

In exercitarea atribuțiilor specifice funcțiilor de conducere, angajatii au obligația să asigure egalitatea de sanse și tratament cu privire la dezvoltarea carierei pentru personalul din subordine. Personalul de conducere are obligația să examineze și să aplique cu obiectivitate criteriile de evaluare a competenței profesionale pentru personalul din subordine, excluzând orice formă de favoritism ori discriminare. Personalul de conducere are obligația de a nu favoriza sau defavoriza accesul ori promovarea în funcțiile pe criterii discriminatorii, de rudenie, afinitate sau alte criterii neconforme cu principiile prevazute la art. 3.

ART. 25 Folosirea abuziva a atribuțiilor funcției detinute

Personalul are obligația de a nu folosi atribuțiile funcției detinute în alte scopuri decât cele prevazute de lege. Prin activitatea de luare a deciziilor, de consiliere, de evaluare sau de participare la anchete ori acțiuni de control, personalul nu poate urmări obținerea de foloase sau avantaje în interes personal ori producerea de prejudicii materiale sau morale altor persoane. Angajatii au obligația de a nu interveni sau influența vreo ancheta de orice natură, din cadrul instituției sau din afara acesteia, în considerarea funcției pe care o detin. Angajatii au obligația de a nu impune altor angajați să se inscrie în organizații sau asociații, indiferent de natura acestora, ori de a nu le sugera acest lucru, promitându-le acordarea unor avantaje materiale sau profesionale.

ART. 26 Utilizarea resurselor publice

Personalul este obligat să asigure ocrotirea proprietății publice și private a statului și a unităților administrativ-teritoriale, să evite producerea oricărui prejudiciu, actionand în orice situație ca un bun proprietar. Personalul are obligația să folosească timpul de lucru, precum și bunurile aparținând instituției numai pentru desfășurarea activităților aferente funcției detinute. Personalul trebuie să propuna și să asigure, potrivit atribuțiilor care ii revin, folosirea utilă și eficientă a banilor publici, în conformitate cu prevederile legale. Personalului care desfășoară activități publicistice în interes personal sau activități didactice îl este interzis să folosească timpul de lucru ori logistica autoritatii sau a instituției publice pentru realizarea acestora, fără aprobarea conducerii unității.

CAPITOLUL III COORDONAREA SI CONTROLUL APLICARII NORMELOR DE CONDUITA PROFESIONALA PENTRU PERSONALUL SPITALULUI

ART 27 Sesizarea conducerii spitalului poate fi accesată de orice persoană cu privire la:

- incalcarea prevederilor prezentului cod de conduită de către angajati;
- constrangerea sau amenintarea exercitată asupra angajatului pentru a-l determina să incalce dispozițiile legale în vigoare ori să le aplique necorespunzător.

Angajatii nu pot fi sancționati sau prejudiciati în nici un fel pentru sesizarea cu buna-credința a organelor disciplinare competente, în condițiile legii. Conducerea spitalului va verifica actele și faptele pentru care a fost sesizată, prin organul disciplinar competent investit cu soluționarea sesizării, cu respectarea confidențialității privind identitatea persoanei care a facut sesizarea.

ART. 28 Solutionarea sesizarii

Rezultatele cercetarii actelor si faptelor depuse spre analiza si verificare organului competent, potrivit legii - comisii de disciplina si/sau Consiliul de etica al spitalului

- vor fi consignate intr-un raport scris in care va fi precizat explicit in urmatoarele situatii:
 - incalcare a codului de etica si deontologie profesionala,
 - incalcare a normelor de conduita in relata medic-asistenta,
 - incalcare a normelor disciplinei in unitatea sanitara,
 - incalcare a drepturilor pacientilor,
 - orice alte situatii dupa caz.

Raportul rezultat in urma cercetarii, potrivit legii, va contine si masurile impuse de rezultatul cercetarii, in raport cu gravitatea abaterii, avandu-se in vedere urmatoarele:

- a) imprejururile in care fapta a fost savarsita;
- b) gradul de vinovatie al angajatului;
- c) consecintele abaterii;
- d) comportarea generala in serviciu a angajatului;
- e) eventualele sanctiuni disciplinare suferite anterior de catre angajat.

In cazul in care comisia/consiliul competent investit cu solutionarea sesizarii, apreciaza ca gravitatea si complexitatea acuzelor aduse angajatului sunt de natura a afecta grav onoarea, prestigiul profesiei si moralitatea profesionala in randul corpului profesional din care face parte, in conformitate cu prevederile legilor si regulamentelor specifice profesiei, ale statutelor si ale codurilor etice si de deontologie profesionala poate propune transmiterea sesizarii in vederea cercetarii si solutionarii catre organismele de cercetare disciplinare organizate la nivelul organismelor profesionale.

Rezultatul cercetarii actelor si faptelor depuse spre analiza si verificare organului disciplinar competent, potrivit legii, vor fi comunicate:

1. angajatului sau persoanei care a formulat sesizarea;
2. angajatului care face obiectul sesizarii.

CAPITOLUL IV ETICA SI DEONTOLOGIA MEDICILOR

ART. 29 Domeniul de aplicare si principii generale

Sanatatea omului este telul suprem al actului medical. Obligatia medicului consta in a apara sanatatea fizica si mentala a omului, in a usura suferintele, in respectul vietii si demnitatii persoanei umane, fara discriminari in functie de varsta, sex, rasa, etnie, religie, nationalitate, conditie sociala, ideologie politica sau orice alt motiv, in timp de pace, precum si in timp de razboi. Respectul datorat persoanei umane nu inceteaza nici dupa decesul acesteia.

In exercitarea profesiei sale, medicul acorda prioritate intereselor pacientului, care primeaza asupra oricror alt interese, este obligat sa respecte drepturile fundamentale ale omului si principiile etice in domeniul biomedical.

Este interzis medicului, in exercitarea profesiei sale, sa impuna pacientului opiniile sale personale de orice natura ar fi acestea.

Medicul nu trebuie sa inceteze niciodata, in decursul vietii sale profesionale, sa isi insuseasca achiziitiile stiintei medicale, in scopul imbunatatirii cunostintelor sale medicale.

Medicul trebuie ca, in conformitate cu abilitatile si cunostintele sale, sa contribuie la informarea obiectiva a publicului si autoritatilor medicale in ceea ce priveste problemele medicale. Medicul care ofera informatii medicale in mass-media trebuie sa verifice modul in care afirmatiile sale sunt facute publice si sa ia atitudine in cazul denaturarii acestora.

ART. 30 Despre independenta profesionala a medicului si responsabilitate

Medicul are independenta profesionala absoluta, libertatea absoluta a prescriptiilor si actelor medicale pe care le considera necesare, in limitele competentei sale, si este raspunzator pentru acestea. In cazul

limitarii prin constrangeri administrative si/sau economice a independentei sale, medicul nu este raspunzator.

Medicul nu va garanta vindecarea afectiunii pentru care pacientul i s-a adresat. In activitatea medicala ce se desfasoara in echipa - sectii de spital, proces de invatamant medical tip rezidentiat, raspunderea pentru actele medicale apartine sefului echipei, in limitele atributiilor administrative de coordonare, si medicului care efectueaza direct actul medical, in limitele competentei sale profesionale si rolului care i-a fost atribuit de seful echipei. In echipele interdisciplinare, seful echipei se considera a fi medicul din specialitatea in care s-a stabilit diagnosticul major de internare, daca nu exista reglementari speciale care sa prevada altfel. Delegarea totala sau parciala a obligatiilor proprii catre alte persoane, in lipsa evaluarii si controlului personal, constituie abatere deontologica. Exprimarea consimtamantului informat al pacientului pentru tratament nu inlatura responsabilitatea medicului pentru eventualele greseli profesionale.

ART. 31 Secretul profesional este obligatoriu, cu exceptia situatiilor expres prevazute de lege. Face obiectul secretului profesional tot ceea ce medicul, in timpul exercitarii profesiei sale, aflat direct sau indirect in legatura cu viata intima a bolnavului, a familiei, a apartinatorilor, precum si probleme de diagnostic, prognostic, tratament, diverse circumstante in legatura cu boala.

Secretul profesional persista si dupa terminarea tratamentului sau decesului.

Secretul profesional trebuie pastrat si fata de apartinatori, daca pacientul nu doreste altfel.

Secretul profesional trebuie pastrat fata de colegi, cadre sanitare si institutiile medicale care nu sunt implicate in actul medical al pacientului in cauza.

In comunicarile stiintifice cazurile vor fi in asa fel prezentate incat identitatea bolnavului sa nu poata fi recunoscuta. In cazul in care nu este contrar intereselor pacientului, medicul curant va permite accesul mass-media la informatii numai cu acceptul acestuia. Conducerea unitatii medicale, prin directorul medical este obligata sa ia toate masurile in asa fel incat accesul mass-media la pacient sa se faca numai cu acceptul medicului curant si al acestuia.

ART.32 Acordarea de informatii cu privire la un anumit caz se poate face numai cu acordul pacientului, al medicului curant si al conducerii unitatii medicale. Evidentele medicale trebuie pastrate ca materiale secrete profesionale.

ART. 33 Reguli generale de comportament in activitatea medicala

Medicul nu poate trata un pacient fara a-l examina medical in prealabil, personal. Numai in cazuri exceptionale, de urgenca sau in cazuri de forta majora (imbolnaviri pe nave maritime aflate in mers, pe avioane in zbor, locuri inaccesibile sau in timp util) se vor da indicatii de tratament prin mijloace de telecomunicatii.

Medicul poate executa o activitate medicala doar daca are pregatirea si practica suficienta pentru aceasta. Aceasta prevedere nu se aplica in cazuri de urgenca vitala, care nu poate fi rezolvata altfel. Medicul poate utiliza numai aparate de diagnostic sau tratament autorizate si pentru manuirea carora are pregatire ori suficiente practica. Daca in urma examinarii sau in cursul tratamentului medicul considera ca nu are suficiente cunostinte ori experienta pentru a asigura o asistenta corespunzatoare, va solicita un consult, prin orice mijloace, cu alti specialisti sau va indruma bolnavul catre acestia. In caz de pericol de moarte iminent, medicul va ramane langa pacient atat timp cat este nevoie de ajutorul lui profesional. Pacientul nevindecabil va fi tratat cu aceeasi grijă si aceeasi atentie ca si cel care are sanse de vindecare.

Medicul va informa pacientul asupra bolii acestuia, tratamentului necesar si a sanselor de insanatosire. Medicul va evita sa trezeasca prin comportamentul lui imaginea unei boli mai grave decat este ea in realitate.

Medicul va pastra o atitudine de stricta neutralitate si neamestec in problemele familiale ale bolnavului, exprimandu-si parerea numai daca este solicitat si numai daca interventia este motivata de interesul sanatatii bolnavului.

Medicul nu trebuie sa se implice in problemele legate de interesele materiale din familia bolnavului sau.

ART. 34 Obligativitatea acordarii asistentei medicale

Medicul care se gaseste in prezenta unui bolnav sau ranit in pericol are obligatia sa ii acorde asistenta la nivelul posibilitatilor momentului si locului ori sa se asigure ca cel in cauza primeste ingrijirile

necesare. In caz de calamitati naturale sau accidentari in masa, medicul este obligat sa raspunda la chemare, chiar sa isi ofere de bunavoie serviciile medicale imediat ce a luat cunostinta despre eveniment. Medicul poate refuza acordarea de ingrijiri de sanatate din motive personale sau profesionale temeinice, indrumand pacientul spre alte surse de ingrijire medicala, cu exceptia situatiilor de urgență. Medicul este obligat sa puna la dispozitie confratului care preia pacientul toate informatiile medicale referitoare la caz.

ART. 35 Intretinerea si folosirea cunostintelor profesionale Educatia Medicala Continua

Medicii au datoria de a-si perfectiona continuu cunostintele profesionale. In folosirea unor metode terapeutice noi trebuie sa primeze interesul pacientului, iar acestea nu pot fi utilizate decat dupa evaluarea raportului risc-beneficiu.

ART. 36 Integritatea si imaginea medicului

Medicul trebuie sa fie model de comportament etico-profesional, contribuind la cresterea nivelului sau profesional si moral, a autoritatii si prestigiului profesiunii medicale pentru a merita stima si incredere pacientilor si a colaboratorilor.

Medicul nu trebuie sa se foloseasca de un mandat electiv, o functie administrativa sau de alte autoritati pentru a-si creste clientela.

Medicul poate folosi numai titlul la care are dreptul, conform pregatirii sale profesionale. Informarile privind serviciile medicale sunt acceptate, cu conditia sa fie corecte, si se pot referi la:

a) sediul profesional, orele de functionare, conducerea institutiei medicale;

b) specialitatea si titlul medicului;

c) metodele de diagnostic si tratament folosite.

Acste informatii trebuie sa se refere numai la metode de diagnostic si tratament fundamentate stiintific si acceptate in lumea medicala si nu trebuie sa contin date eronate sau care ar putea induce pacientii in eroare;

d) tarifele percepute. Aceste informatii nu trebuie sa induca pacientilor impresia ca neapelarea la serviciile medicului respectiv le poate pune in pericol starea de sanatate fizica sau psihica. Medicul nu poate face reclama unor medicamente sau bunuri medicale de consum. Mentionarea denumirii unor medicamente sau bunuri medicale in cuprinsul unor articole, carti, facuta in scop stiintific, nu se considera reclama.

Medicul nu trebuie sa faca propaganda in mediile nemedicale sau chiar medicale unor procedee de diagnostic ori tratament insuficient probate, fara sa sublinieze si rezervele ce se impun. Este contrara eticii intelegerea dintre doi medici, intre medic si farmacist sau intre medic si un cadru auxiliar pentru obtinerea de avantaje materiale.

Este interzisa medicului practician implicarea in distribuirea unor remedii, aparate sau produse medicamentoase autorizate ori neautorizate.

Este interzisa practicarea de catre medic a unor activitati care dezonoreaza profesia medicala. Orice medic trebuie sa se abtina, chiar in afara vietii profesionale, de la acte de natura sa duca la desconsiderarea acestieia.

Medicul nu poate fi obligat sa isi exercite profesia in conditii ce ar putea compromite calitatea ingrijirilor medicale si a actelor sale profesionale, cu exceptia urgentelor medico-chirurgicale vitale. Medicul nu poate propune sau aplica pacientului ca benefice ori lipsite de riscuri remedii sau procedee iluzorii ori insuficient probate. Orice practica nestiintifica este interzisa.

Este interzisa acordarea de facilitati, colaborarea sau sprijinirea oricarei persoane care practica ilegal medicina. Medicul are obligatia de a sesiza existenta unor astfel de situatii colegiului teritorial al medicilor.

ART. 37 Indatoriri fata de bolnavi

Respectarea drepturilor persoanei- Medicul trebuie sa respecte dreptul persoanei in privinta optiunii libere asupra medicului sau curant si chiar sa faciliteze aceasta posibilitate. Un medic care este solicitat sau are obligatia sa examineze o persoana privata de libertate ori sa dea ingrijiri in mediu carceral nu poate nici direct, nici indirect, fie si numai prin simpla prezenta, sa cautioneze sau sa favorizeze atingerea integritatii fizice ori psihice a vreunui detinut, inclusiv a demnitatii acestuia. Daca medicul constata ca persoana privata de libertate a suportat maltratari, are obligatia sa informeze autoritatea judiciara.

Relatia cu pacientul in exercitarea profesiei medicale nu trebuie facuta impersonal, ci incercand stabilirea unei relatii umane cu pacientul, pentru ca, la nevoie, compasiunca din partea medicului sa nu para un act formal.

Este interzis ca medicul curant sa intretina relatie sexuală cu pacientii sai sau sa-i supuna pe acestia unor acte degradante pentru fiinta umana. Medicul trebuie sa dea dovada de diligenta maxima in stabilirea diagnosticului, tratamentului adevarat si in evitarea complicatiilor previzibile la pacientul aflat in ingrijirea sa. Prescriptiile medicale trebuie formulate cat mai clar, medicul asigurandu-se ca a fost inteleas complet de catre bolnav si anturajul acestuia, mergand pana la incercarea de a supravegheaza executarea tratamentului. Din momentul in care a raspuns unei solicitari, medicul este automat angajat moral sa asigure bolnavului in cauza ingrijiri constiincioase si devoteate, inclusiv prin trimitera pacientului la o unitate medicala sau la un specialist cu competente superioare. Medicul curant are obligatia de a face toate demersurile medicale pentru a facilita pacientului sau obtinerea drepturilor sale ce decurg din starea de boala. In caz de razboi, cataclisme, epidemii si atentate, medicul nu are dreptul sa isi abandoneze bolnavii, cu exceptia unui ordin formal al unei autoritati competente in conformitate cu legea.

Consimtamantul- Pentru orice interventie medicala diagnostica sau terapeutica este necesar consimtamantul informat al pacientului ce va fi exprimat in conditiile legii. Consimtamantul va fi dat dupa informarea pacientului asupra diagnosticului, prognosticului, alternativelor terapeutice, cu riscurile si beneficiile acestora. In situatia pacientilor minori, incompetenti sau care nu isi pot exprima vointa, consimtamantul va apartine reprezentantilor legali. Daca medicul curant apreciaza ca decizia reprezentantului legal nu este in interesul pacientului, se constituie o comisie de arbitraj de specialitate pentru a evalua cazul si a lua decizia. In situatii de urgență, cand este pusa in pericol viata pacientului, iar acesta nu isi poate exprima vointa si rudele sau reprezentantii legali nu pot fi contactati, consimtamantul este implicit, iar medicul va face tot ceea ce este posibil pentru salvarea acestuia, urmand ca informarea acestuia sa se faca ulterior. Prognosticul grav va fi impartasit pacientului cu prudenta si tact, tinandu-se cont de starea psihica a acestuia. Prognosticul va fi dezvaluit si familiei doar daca pacientul consumte la aceasta. In cazul in care se considera ca dezvaluirea prognosticului va dauna pacientului sau atunci cand acesta nu doreste sa afle, prognosticul poate fi dezvaluit familiei.

ART. 38 Probleme ale ingrijirii minorilor

Medicul trebuie sa fie aparatorul intereselor medicale ale copilului bolnav atunci cand apreciaza ca starea de sanatate a copilului nu este bine inteleasa sau nu este suficient de bine protejata de anturaj. Daca medicul apreciaza ca un minor este victimă unei agresiuni sau privatiuni, are obligatia de a-l proteja uzand de prudenta si anuntand autoritatile competente.

ART. 39 Eliberarea de documente medicale

Este interzisa eliberarea pentru bolnav a unor certificate de complezenta sau a unor rapoarte tendentioase. Orice act medical va oglindi realitatea obiectiva. Medicul poate emite certificate, atestate si documente permise de lege, pe baza propriilor sale constatari si a examenelor necesare in acest scop. Este interzis ca informatiile medicale sa fie prezentate deformat sau ascunse. Documentele medicale vor respecta forma prevazuta de lege. Documentele medicale nu trebuie sa contina mai multe date decat este necesar scopului pentru care acestea sunt intocmite si eliberate. Persoana la care se refera documentul medical emis are dreptul de a fi informată cu privire la continutul acestuia.

ART. 40 Indatoriri fata de comunitate

Medicul chemat intr-o familie ori colectivitate trebuie sa se ingrijeasca de respectarea regulilor de igiena si de profilaxie. El va semnala bolnavului si anturajului responsabilitatea ce revine acestora fata de ei insisi, dar si fata de comunitate si colectivitate. Medicul are obligatia morală de a aduce la cunostinta organelor competente orice situatie de care afla si care reprezinta un pericol pentru sanatate publica.

ART. 41 Relatiile medicului cu colegii si colaboratorii. Confraternitatea.

Medicul va trebui sa isi trateze confratii asa cum ar dori el insusi sa fie tratat de ei. In baza spiritului de corp profesional, medicii isi datoreaza asistenta morală. Schimbul de informatii intre medici privind pacientii trebuie sa se faca obiectiv si in timp util, in asa fel incat asistenta medicala a pacientilor sa fie optima. Daca un medic are neintelegeri cu un confrate, trebuie sa prevaleze concilierea potrivit Statutului Colegiului Mediciilor din Romania. Este interzisa raspandirea de comentarii ce ar putea sa

prejudicieze reputatia profesionala a unui confrate. Medicii trebuie sa ia apararea unui confrate atacat pe nedrept. Constitue incalcare a regulilor etice blamarea si defaimarea colegilor (critica pregatirii sau activitatii lor medicale) in fata bolnavilor, apartinatorilor, a personalului sanitar etc., precum si orice expresie sau act capabil sa zdruncine increderea in medicul curant si autoritatea acestuia. Atunci cand un medic ia cunostinta despre greseli etice sau profesionale care aduc atingere imaginii profesiei, comise de catre un coleg, trebuie sa ia atitudine cu tact, incercand sa discute problema cu confratele in cauza. Daca aceasta nu da rezultate, medicul are obligatia sa discute cazul in cadrul Colegiului Medicilor din Romania, inainte de a se adresa altor autoritati competente.

ART. 42 Consultul medical.

Ori de cate ori medicul considera necesar sa ceara parerea unui coleg pentru elucidarea diagnosticului, formularea planului terapeutic sau a indicatiei unei interventii, acesta va propune, de acord cu bolnavul sau apartinatorii lui si tinand cont de preferintele acestuia, un consult cu alti confrati. Consultul este organizat de medicul curant si este recomandabil ca medicii chemati pentru consult sa examineze bolnavul in prezenta medicului curant. Apoi medicii se retrag pentru a discuta cazul. Dupa ce au cazut de acord, medicul curant comunica bolnavului sau apartinatorului rezultatul consultului. Daca exista divergente de pareri, se va proceda, dupa caz, la completarea examinarilor, internarea in spital, largirea consultului prin invitarea altor specialisti etc. In consultul medical se va pastra o atmosfera de stima si respect reciproc, nu se va manifesta superioritate fata de medicul curant. Discutia cazului si observatiile critice nu se vor face in fata bolnavului sau a altor persoane straine, chiar daca este vorba de medici subordonati. Un medic care a fost chemat pentru un consult nu trebuie sa revada ulterior pacientul din proprie initiativa si fara aprobarea medicului curant. In cazul colaborarii mai multor medici pentru examinarea sau tratamentul aceluiasi pacient, fiecare practician isi asuma responsabilitatea personal. Este interzis transferul de sarcini si responsabilitati privind indicatiile de investigatii, prescrierea de medicamente sau concedii medicale catre alti medici care nu au participat la consultul medical.

Daca in urma unui consult avizul celor chemati difera fundamental de cel al medicului curant, pacientul trebuie informat. Medicul curant este liber sa se retraga daca parerea medicilor chemati la consult prevaleaza in opinia pacientului sau a anturajului acestuia. Pacientul aflat in tratamentul unui coleg poate fi asistat de orice confrate pentru probleme incidente urgente, cu informarea prealabila sau ulterioara a medicului. Daca propunerea pentru un consult medical vine din partea pacientului sau a anturajului acestuia, medicul are obligatia organizarii modalitatii de consult. In cazul in care medicul curant nu este de acord, se poate retrage fara explicatii. In urma consultului se va redacta un document semnat de participanti. Daca documentul nu este redactat, se considera ca participantii la consult sustin punctul de vedere al medicului curant.

ART. 43 Raporturi cu alti profesionisti din domeniul medical.

Medicii vor avea raporturi bune, in interesul pacientilor, cu ceilalti profesionisti din domeniul medical.

ART. 44 Reguli privind cercetarea medicala/studii clinice pe subiecti umani

Cercetarea medicala/studiul clinic pe subiecti umani se face cu respectarea prevederilor conventiilor si declaratiilor internationale la care Romania este parte semnata si a dispozitiilor legale nationale emise in vederea reglementarii acestora.

Medicul implicat in cercetarea biomedicala are datoria de a promova si proteja viata, sanatatea, intimitatea si demnitatea subiectilor umani care participa la cercetare/studiu.

In desfasurarea cercetarii medicale/studiului clinic pe subiecti umani trebuie acordata o protectie deosebita populatiilor vulnerabile, astfel:

- persoanelor dezavantajate din punct de vedere economic si medical;
- persoanelor care nu isi pot da consimtamantul pentru participarea intr-o cercetare medicala/studiu clinic (minorii, persoane incompetente, persoane care datorita starii lor nu isi pot exprima vointa);
- persoanelor care sunt susceptibile a-si da consimtamantul sub presiune (de exemplu, persoane in detinere, militari);
- persoanelor care nu beneficiaza personal din cercetare/studiu;
- persoanelor pentru care cercetarea medicala/studiul clinic este combinata cu ingrijirea medicala.

In cercetarea/studiul pe subiecti umani, binele individului primeaza asupra binelui societatii in general si al stiintei. Cercetarea medicala/studiul clinic in scopul progresului medical trebuie sa se faca

doar in ultima instantă pe subiecti umani. Aceasta trebuie să se efectueze în conformitate cu datele științifice existente, cu alte surse relevante de informare și cu datele obținute din experimentarea pe animale, atunci cand aceasta este posibilă. Principalul scop al cercetării medicale/studiului clinic pe subiecti umani este de a imbunătăți metodele profilactice, diagnostice și de tratament, înțelegerea etiologiei și a patogenezei unei afecțiuni.

Nu se poate întreprinde nici o cercetare pe o persoană, decât dacă sunt întrunite cumulativ următoarele condiții:

- nu există nici o metodă alternativă la cercetarea pe ființe umane, de eficacitate comparabilă;
- riscurile la care se poate expune persoana nu sunt disproportionate în comparație cu beneficiile potențiale ale cercetării;
- proiectul de cercetare a fost aprobat de instituțiile competente după ce a facut obiectul unei examinări independente asupra pertinenței sale științifice, inclusiv al unei evaluări a importanței obiectivului cercetării, precum și al unei examinări pluridisciplinare a acceptabilității sale pe plan etic;
- persoana pe care se fac cercetări este informată asupra drepturilor sale și asupra garanțiilor pentru protecția sa;
- există consimtamantul participantilor.

Protocolul cercetării trebuie să fie evaluat de Comisia internă de etica pentru studii clinice a instituției medicale, comisie de specialitate ce funcționează ca un organism independent constituit din membrii cu profesie în domeniul medical/științific și membrii cu profesie în afara domeniului medical/științific, a căror responsabilitate este să asigure protecția drepturilor, siguranța și starea de bine a subiecților umani inclusi în studiu clinic; comisia va avea în componenta persoane independente fata de cercetători sau sponsori și va funcționa pe baza unui regulament sau a unei proceduri interne proprii. Comisia de etica pentru studii clinice ce efectuează evaluarea proiectului trebuie să fie informată cu privire la desfășurarea cercetării/studiului și va monitoriza cercetările/studiile în derulare.

Cercetarea medicală/studiul clinic pe subiecți umani trebuie să fie efectuată numai de către persoane calificate în acest sens. Aceste persoane au responsabilitatea privind subiecții implicați în cercetare/studiul, chiar dacă acestia și-au exprimat consimtamantul informat pentru participare. Experimentul clinic (cercetarea fără scop terapeutic) este admisibil din punct de vedere etic dacă nu comportă nici un risc serios previzibil. Cercetătorii care conduc experimentul clinic sunt obligați să îl intrerupă dacă apare pericolul sănătății subiecțului sau cand acesta cere sistarea experimentului.

Cercetarea medicală pe subiecți umani se poate derula doar dacă potențialele beneficii sunt superioare riscurilor. Impunerea cu forță sau prin inducere în eroare a experimentului pe om constituie o gravă încalcare a principiilor eticei medicale. Participarea subiecților umani în cercetare se poate face numai voluntar și numai după ce acestia au fost informați adecvat cu privire la: scopurile, metodele cercetării, riscurile și beneficiile anticipate. De asemenea, subiecții trebuie informați ca se pot retrage oricând din cercetare, fără ca acest lucru să îi prejudicieze în vreun fel.

Consimtamantul informat al participantilor trebuie luat cu respectarea prevederilor legale. Refuzul unuia de a participa într-o cercetare/studiul nu trebuie să influențeze calitatea relației medic-pacient. În cazul minorilor, consimtamantul va fi obținut de la apartinatori sau de la reprezentantul legal, fiind necesar și acceptul minorului de a participa în cercetare/studiul. Este necesar un maximum de prudență în a utiliza minorii în experimentele medicale și numai dacă riscurile sunt minime. În cazul persoanelor incompetent sau incapabile de a-si exprima voința, consimtamantul va fi obținut de la apartinatori sau de la reprezentanții legali. Includerea în cercetarea medicală/studiul clinic a subiecților incapabili sau care nu își pot exprima voința se va face numai atunci când cercetarea nu poate fi efectuată folosindu-se persoane capabile (condiția fizică sau psihică ce impiedică obținerea consimtamantului informat este o caracteristică necesară a populației incluse în studiu) și numai dacă riscurile sunt minore. Medicul trebuie să ia toate măsurile necesare pentru protejarea intimității subiecților participanți în cercetare, pentru pastrarea confidențialității informațiilor despre subiecți, și trebuie să minimalizeze pe cat posibil impactul cercetării asupra integrității fizice, mentale și a personalității acestora. Cercetările/studiile efectuate în scop terapeutic constituie aplicarea pentru prima dată la om a unor procedee medicale sau chirurgicale, prescripții terapeutice și se vor face

exclusiv in scop curativ. In asemenea cercetari trebuie sa existe o proportionalitate justa, in favoarea bolnavului, intre riscurile procedeului nou si gravitatea cazului; pericolele posibile ale procedeului nou nu trebuie sa intreaca in gravitate evolutia probabila a bolii de baza sau a tratamentelor cunoscute si aplicate pana in prezent. Folosirea unui placebo in cercetari medicale combinate cu ingrijirea pacientilor este admisa numai atunci cand nu exista metode profilactice, diagnostice sau terapeutice demonstate pentru subiectii participanti ori atunci cand pacientii care primesc placebo nu sunt expusi unor riscuri suplimentare. Participantii intr-o cercetare medicala/studiu clinic trebuie sa aiba acces la beneficiile rezultate din aceasta, dupa incheierea cercetarii/studiului. Publicarea rezultatelor unei cercetari medicale/studiu clinic pe subiecti umani se va face cu respectarea acuratetei datelor si numai in conditiile in care sunt respectate normele etice nationale si internationale care guverneaza cercetarea medicala/studiul clinic pe subiecti umani. Se interzice provocarea de imbolnaviri artificiale unor oameni sanatosi, din ratiuni experimentale.

In toate cazurile de cercetari/studii clinice, pentru verificarea pe om a eficacitatii unor metode de diagnostic sau de tratament se va respecta riguros conditia consumtamanului informat si voluntar al subiectului.

Experimentarea umana trebuie sa respecte un numar de reguli:

- a) sa fie precedata de o serioasa experimentare pe animale;
- b) subiectul sa accepte voluntar, sa fie major, in stare de libertate si perfect informat despre riscuri;
- c) in cazul unor maladii incurabile, la subiecti in stadiul terminal, remediu nu trebuie sa provoace suferinte suplimentare si sa existe sanse rezonabile de a fi util;
- d) nu pot fi experimentate remedii care ar altera psihicul sau constiinta morala.

Se interzice orice activitate terapeutica sau experimentala pe om din simple ratiuni de orgoliu profesional ori stiintific, de al carei rezultat nu poate beneficia majoritatea indivizilor sau care lezeaza principiile culturale ori morale ale comunitatii. Experimentele privind clonarea fiintei umane sunt interzise.

ART. 45 Exercitiul medicinei de expertiza judiciara

Subiectul va fi informat in prealabil despre sensul examinarii, de catre expertul care nu a avut niciodata nici o relatie de un gen oarecare cu cel expertizat, ceea ce i-ar putea influenta rationamentele, altfel expertul are obligatia de a se recuza, informand forurile competente cu privire la motivele recuzarii. Expertizatul il poate recuza pe expert, acesta trebuind sa se supuna dorintei expertizatului. Raportul final nu va contine decat elemente de raspuns la chestiunile puse in decizia de numire a expertului. In rest, expertul este supus secretului profesional.

ART. 46 Atentarea la viata si integritatea fizica a bolnavului. Eutanasia

Medicul trebuie sa incerce reducerea suferintei bolnavului incurabil, asigurand demnitatea muribundului. Se interzice cu desavarsire eutanasia, adica utilizarea unor substante sau mijloace in scopul de a provoca decesul unui bolnav, indiferent de gravitatea si prognosticul bolii, chiar daca a fost cerut insistent de un bolnav perfect constient. Medicul nu va asista sau indemna la sinucideri ori autovatamari prin sfaturi, recomandari, imprumutarea de instrumente, oferirea de mijloace. Medicul va refuza orice explicatie sau ajutor in acest sens. Nici o mutilare nu poate fi practicata fara o justificare medicala evidenta, serios documentata si fara consumtamanul informat al pacientului, cu exceptia situatiilor de urgenza cu risc vital. Prin actele sale profesionale, de investigare sau terapeutice, medicul nu trebuie sa supuna pacientul nici unui risc nejustificat, chiar daca exista cererea expresa a acestuia din urma. Intreruperea de sarcina poate fi practicata in cazurile si in conditiile prevazute de lege. Orice medic este liber sa refuze fara explicatii cererea de intrerupere voluntara a sarcinii.

CAPITOLUL V

ETICA SI DEONTOLOGIA FARMACISTULUI

ART. 47 Principii generale

Principiile fundamentale in baza carora se exercita profesiile de farmacist sunt urmatoarele:

- exercitarea profesiei se face exclusiv in respectul fata de viata si de persoana umana;
- in orice situatie primeaza interesul pacientului si sanatatea publica;

- respectarea in orice situatie a drepturilor pacientului;
- colaborarea ori de cate ori este cazul cu toti factorii implicați in asigurarea starii de sanatate a pacientului;
- adoptarea unui rol activ fata de informarea si educatia sanitara a publicului, precum si fata de combaterea toxicomaniei, polipragmaziei, dopajului, automedicatiei si a altor flageluri;
- acordarea serviciilor farmaceutice se face la cele mai inalte standarde de calitate posibile pe baza unui nivel inalt de competenta stiintifica, aptitudini practice si performante profesionale, in concordanța cu progresele stiintelor si practicilor farmaceutice;
- in exercitarea profesiei farmacistii trebuie sa dovedeasca loialitate si solidaritate unii fata de altii in orice imprejurare, sa isi acorde colegial ajutor si asistenta pentru realizarea indatoririlor profesionale;
- farmacistii trebuie sa se comporte cu cinstire si demnitate profesionala si sa nu prejudicieze in nici un fel profesia de farmacist sau sa submineze increderea publica in aceasta. In situatiile in care in rezolvarea unei probleme alegerea solutiei nu este prevazuta in normele legale, farmacistul trebuie sa ia o decizie concordanta cu etica profesiei si sa isi asume responsabilitatea. Pentru respectarea principiilor de mai sus farmacistul este obligat sa isi pastreze libertatea si independenta profesionala conform juramantului profesiei.

Colegiul Farmacistilor din Romania garanteaza mentinerea standardelor profesionale la cel mai inalt nivel posibil, in scopul ocrotirii sanatatii publice, prin supravegherea respectarii de catre farmaciști a indatoririlor profesionale si a eticii profesionale, precum si prin apararea independentei, onoarei si demnitatii profesionale.

ART. 48 Responsabilitatea personala si independenta farmacistilor

In vederea indeplinirii atributiilor, farmacistul, in timpul exercitarii actului profesional, este obligat sa respecte urmatoarele reguli:

- ✓ sa isi exercite profesia in conformitate cu procedurile standard de operare scrise, prevazute de regulile de buna practica din domeniul sau de activitate;
- ✓ sa isi indeplineasca indatoririle profesionale cu competenta, in termenele stabilite;
- ✓ sa profeseze doar in acele posturi in care i se permite sa isi respecte indatoririle esentiale ca farmacist, libertatea de decizie si independenta profesionala;
- ✓ sa accepte acele posturi pentru care are competenta si disponibilitatea necesare pentru a indeplini cu succes indatoririle profesionale.

In acest sens trebuie sa se informeze asupra:

- specificului activitatii, accesului la mijloacele necesare pentru exercitarea profesiunii la standardele necesare;
- sa isi indeplineasca personal atributiile si la nevoie sa delege o persoana competenta autorizata pentru indeplinirea unumitor activitatii profesionale, asumandu-si raspunderea;
- sa informeze imediat o persoana responsabila in cazul in care nu isi poate indeplini indatoririle profesionale, pentru a se putea lua la timp masuri de remediere;
- sa raporteze medicului prescriptor sau autoritatilor competente orice efect nedorit sau advers al medicamentelor, in scopul optimizarii tratamentelor;
- sa se abtina sa critice sau sa condamne convingerile personale ori religioase ale pacientului care apeleaza la serviciile sale;
- sa acorde servicii in mod egal pentru toti pacientii, fara discriminare, in ordinea solicitarii acestora, cu exceptia situatiilor de urgență;
- sa se asigure ca serviciile sale au fost percepute si intelese corect de pacient, incurajandu-l sa participe activ la reusita tratamentului;
- sa nu refuze nejustificat acordarea serviciilor care ii intra in atributii, conform legii. Farmacistul poate refuza acordarea unor servicii catre pacient atunci cand refuzul este justificat de interesul sanatatii pacientului. Inainte de a-si asuma o functie de conducere, farmacistul trebuie sa se autovalueze si sa se asigure ca este capabil sa indeplineasca toate responsabilitatile acestei functii.

ART. 49 In exercitarea functiei, farmacistul-sef are urmatoarele obligatii:

- sa se informeze asupra tuturor aspectelor si cerintelor legate de functia pe care o indeplineste;

- sa se asigure ca toti membrii personalului aflat in subordinea sa sunt informati asupra atributiilor profesionale pe care trebuie sa le indeplineasca;
- sa transmita instructiunile clar pentru a impiedica orice risc de eroare; in masura posibilitatilor, el va transmite in scris proceduri standard de operare;
- sa se asigure ca membrii personalului aflat in subordinea sa isi indeplinesc atributiile in conformitate cu prevederile legale, dar si cu competenta si aptitudinile personale;
- sa respecte independenta profesionala a farmacistilor din subordine;
- sa se asigure ca echipamentele, localul si utilitatile de la locul de munca sunt mentinute la standardele acceptate pentru desfasurarea in bune conditii a activitatilor profesionale;
- sa se asigure ca toate activitatatile profesionale desfasurate sub controlul sau, precum si cele exercitate de el personal sunt supuse asigurarii de raspundere profesionala;
- sa se asigure ca toate masurile privind pastrarea confidentialitatii sunt efective;
- sa notifice colegiului pe raza caruia isi desfasoara activitatea orice schimbare de interes profesional privind membrii personalului din subordinea sa;

ART. 50 Competenta profesionala

Farmacistul trebuie sa isi asigure si sa isi mentina la un inalt nivel pregatirea profesionala, prin actualizarea permanenta a cunostinzelor in aria sa profesionala, in scopul indeplinirii atributiilor cu competenta necesara.

In vederea actualizarii permanente a cunostinzelor profesionale, farmacistul este obligat:

- sa isi planifice si sa participe la formele de pregatire profesionala organizate sau acreditate de Colegiul Farmacistilor din Romania;
- sa evalueze si sa aplice in practica curenta cunostintele actualizate permanent;
- sa ateste cu documente doveditoare pregatirea sa, prin formele programelor de dezvoltare profesionala acceptate, atunci cand acest lucru ii este solicitat de comisiile de specialitate ale colegiului teritorial la care este inregistrat.

ART. 51 Confidentialitatea

Farmacistul are datoria de a respecta si proteja informatia profesionala. Farmacistul trebuie sa respecte si sa protejeze confidentialitatea informatiilor referitoare la pacienti, obtinute in cursul activitatilor profesionale.

Informatii pot fi dezvaluite in urmatoarele cazuri:

- cand pacientul si-a dat consimtamantul scris;
- cand tutorele pacientului a consimtit in scris, daca varsta pacientului sau starea sa de sanatate permite aceasta;
- cand este necesar pentru a preveni afectari majore sau punerea in pericol a sanatatii pacientului, a unei terce persoane sau a publicului in general;
- stabilirea vinovatiei in cazul savarsirii unor infractiuni, la solicitarea instantei de judecata;
- in alte situatii prevazute de lege.

Farmacistul nu trebuie sa dezvaluie, decat cu acordul scris al medicului prescriptor, nicio informatie referitoare la practica prescrierii acestuia.

Farmacistul trebuie sa protejeze informatia profesionala interna, respectand urmatoarele reguli:

- sa nu permita accesul tertilor la informatii privind activitatea unitatii in care isi desfasoara activitatea, decat cu acordul scris al angajatorului sau in alte situatii prevazute de lege;
- sa respecte cerintele legale de protectie a informatiilor privind acumularea si utilizarea acestora;
- farmacistii isi acorda ajutor reciproc si consultanta pentru realizarea indatoririlor profesionale;
- farmacistii isi rezolva singuri litigiile, cu respectarea spiritului de colegialitate; daca nu reusesc, fac apel la comisia de litigii a colegiului;
- farmacistul trebuie sa isi trateze toti colaboratorii cu respect, bunavointa si colegialitate;
- farmacistul trebuie sa dovedeasca in orice imprejurare solidaritate fata de colegii sai si loialitate fata de corpul profesional si profesia de farmacist, in interesul pacientului si al publicului in general;
- farmacistul trebuie sa colaboreze cu medicul si cu alti membri ai echipei de sanatate.

In acest sens:

- farmacistul colaboreaza activ cu medicul prescriptor pentru a realiza efectuarea tratamentului pacientului la timp, in parametrii optimi si in interesul acestuia;

- in colaborarea sa cu medicul, farmacistul se va obtine de la orice intrelegere in scop material sau de alta natura care ar avea drept rezultat incalcarea dreptului pacientului;
- farmacistul trebuie sa se obtina de la orice fapt care ar putea aduce prejudicii demnitati si imaginii medicului sau altor membri ai profesiunilor sanitare, pentru a nu crea neincredere pacientului.

ART. 52 Concurenta neloiala

Farmacistul nu trebuie sa utilizeze mijloacele concurenței neloiale în vederea obținerii unor avantaje materiale sau de alta natură. Se consideră a fi practici neloiale, fără a fi limitative, urmatoarele activități:

- atragerea pacientilor prin oferirea de avantaje materiale sau reclama mincinoasa;
- folosirea de funcția detinuta sau de mandatul incredintat în cadrul organelor de conducere pentru atragerea de pacienti.

Este sanctionabila denuntarea nejustificata si in scop concurrential a colegilor.

ART. 53 Publicitatea

Orice informație furnizată publicului de către farmacist în legătura cu serviciile de sănătate oferite trebuie să fie corecta, decentă, legală și onestă. Orice informație și material promotional cu privire la serviciile profesionale trebuie să fie în concordanță cu rolul farmacistului în promovarea sănătății și să permită pacientului să decida independent asupra solicitării serviciului respectiv. În scopul promovării unor servicii proprii, farmacistii trebuie să se obțină de la a defama serviciile profesionale ale altor confratii. Farmacistul trebuie să se obțină de la orice procedee sau mijloace contrare demnității profesionale, care ar prejudicia dreptul pacientului de a-si alege singur farmacistul. Pe tot timpul exercitării profesiei, farmacistul trebuie să se asigure ca acțiunile de promovare a medicamentelor, în care este implicat sau care au loc în unitatile în care el lucrează, sunt în conformitate cu prevederile legale privind publicitatea medicamentelor. Farmacistul se va asigura ca promovarea medicamentelor nu implica obligarea pacientului de a cumpăra sau de a primi medicamente nedorite sau în exces, în locul celor dorite sau împreună cu acestea.

ART. 54 Servicii farmaceutice de urgență

Pentru asigurarea continuării asistenței cu medicamente a pacientilor, farmacistii trebuie să furnizeze, în condițiile legii, servicii farmaceutice de urgență.

Furnizarea serviciilor farmaceutice de urgență se va face cu respectarea următoarelor principii:

- a) farmacistul va utiliza toate cunoștințele sale profesionale pentru a veni în sprijinul pacientului;
- b) pentru a realiza un serviciu de calitate, farmacistul va solicita medicului curant al pacientului toate informațiile legate de urgența cererii sale, respectiv medicația curentă, existența altor afecțiuni sau alergii, precum și alte aspecte relevante;
- c) decizia farmacistului va fi luată avându-se în vedere și afecțiunea pentru care se solicită medicamentul, grupa terapeutică din care face parte medicamentul, efectele adverse și contraindicațiile;
- d) medicamentele psihotrope și stupefiantă nu fac obiectul serviciilor farmaceutice de urgență.

Pentru a realiza în condiții bune serviciile farmaceutice de urgență, farmacistul este obligat să acorde primul ajutor, în limita competențelor sale, și să solicite intervenția serviciilor specializate, informand asupra măsurilor luate din proprie initiativa.

ART. 55 Incompatibilități

Se recunoaște că activitatea profesională activitatea desfășurată în mod legal de farmacie în cadrul unuia sau mai multor dintre domeniile următoare:

- a) prepararea formelor farmaceutice ale medicamentelor;
- b) fabricarea și controlul medicamentelor;
- c) controlul medicamentelor într-un laborator pentru controlul medicamentelor;
- d) depozitarea, conservarea și distribuirea medicamentelor en-gross;
- e) prepararea, controlul, depozitarea și distribuția medicamentelor în farmacii deschise publicului;
- f) prepararea, controlul, depozitarea și eliberarea medicamentelor din farmaciile de spital;
- g) acordarea de informații și consultanța privind medicamentele.

Farmacistul, în conformitate cu pregătirea sa universitară, este competent să exercite și alte activități profesionale, precum:

- a) colaborare cu medicul pentru stabilirea și urmarirea terapiei pacientului;

- b) farmacovigilenta;
- c) fabricarea, controlul, depozitarea, conservarea si distributia produselor din plante, suplimentelor nutritive, produselor igieno-cosmetice, dispozitivelor medicale, medicamentelor de uz veterinar, substantelor farmaceutice active si auxiliare;
- d) analize in laboratoare de biochimie, toxicologie si igiena a mediului si alimentelor;
- e) marketing si management farmaceutic;
- f) activitati didactice, cercetare sau administrare sanitara.

In toate activitatile prevazute mentionate farmacistul are deplina raspundere si drept de decizie. Exercitarea profesiei de farmacist este incompatibila cu:

- exercitarea concomitenta a profesiei de medic;
- starea de sanatate fizica sau psihica necorespunzatoare pentru exercitarea profesiei de farmacist;
- comerciant persoana fizica;
- exercitarea unor activitati contrare legii sau bunelor moravuri;
- calitatea de lucrator comercial sau agent comercial;
- angajat al altor unitati decat cele care au ca obiect de activitate serviciile farmaceutice, cercetarea farmaceutica, productia ori distributia de medicamente.

ART. 56 Dispozitii finale

Farmacistul raspunde disciplinar pentru nerespectarea legilor si regulamentelor profesionale, a Codului deontologic al farmacistului si a regulilor de buna practica profesionala, a Statutului Colegiului Farmacistilor din Romania, pentru nerespectarea deciziilor adoptate de organele de conducere ale Colegiului Farmacistilor din Romania, precum si pentru orice fapte savarsite in legatura cu profesia sau in afara acesteia, care sunt de natura sa prejudicieze onoarea si prestigiul profesiei sau ale Colegiului Farmacistilor din Romania. Orice comportament in exercitarea profesiei care incalca principiile prezentului cod poate face obiectul unei reclamatii privind incalcarea eticei profesionale de catre farmacist.

CAPITOLUL VI

ETICA SI DEONTOLOGIA BIOCHIMISTULUI, BIOLOGULUI SI CHIMISTULUI

ART. 57 Dispozitii generale

Continutul si caracteristicile activitatii biochimistului, biologului si chimistului sunt:

- efectuarea de investigatii de laborator conform pregatirii si specializarii;
- participarea la programe de control privind starea de sanatate a populatiei;
- participarea la formarea teoretica si practica a viitorilor specialisti care au inclusa practica de laborator in programele de pregatire;
- participarea, impreuna cu medicii si alte categorii de personal, la cercetarea in domeniul medical;
- participarea, impreuna cu alte categorii de personal, la protejarea mediului ambiant.

ART. 58 Responsabilitatea personala

In exercitarea profesiunii, biochimistul, biologul si chimistul din sistemul sanitar respecta demnitatea fiintei umane si principiile etice, dand dovada de responsabilitate profesionala si morala, actionand intotdeauna in interesul pacientului, al familiei pacientului si al comunitatii. Biochimistul, biologul si chimistul din sistemul sanitar sunt obligati sa pastreze secretul profesional. Litigiile sau abaterile de la etica profesionala se analizeaza si masurile se iau, dupa caz, de catre seful echipei medicale sau de conducerea unitatii ori de catre Colegiul Medicilor din Romania, impreuna cu Ordinul Biochimistilor, Biologilor si Chimistilor, potrivit Codului de etica si deontologie profesionala a biochimistilor, biologilor si chimistilor din sistemul sanitar.

ART. 59 Calitate si excelenta

Specialistul in chimie clinica si medicina de laborator (biolog, chimist si biochimist) pune cunostintele sale in ceea ce priveste capacitatea de diagnostic de laborator (inclusiv indicatia pentru analize, fiabilitatea rezultatelor, interpretarea rezultatelor si cercetarea stiintifica) in slujba serviciului de diagnostic, tratament si preventie a bolilor omului.

ART. 60 Dezvoltarea profesionala continua

Pentru a-si indeplini indatoririle in mod optim si in conformitate cu ceea ce este considerat de buna practica in profesia sa si avand in vedere legile tarii, specialistul in chimie clinica si medicina de laborator (biolog, biochimist si chimist) trebuie:

- a) sa mentina si sa dezvolte competenta sa la cel mai inalt nivel de calitate in toate domeniile relevante (stiintifice si practice) cu privire la evolutiile de ingrijire a sanatatii, in general, si chimie clinica si medicina de laborator, in special, prin participarea in mod regulat la cursuri de formare relevante si alte programe de pregatire si dezvoltare profesionala continua, pe intreaga durata a activitatii profesionale si in timpul exercitarii profesiei sale;
- b) sa accepte sarcini/misiuni numai in domeniul sau de competenta; dincolo de aceste limite, el va lucra in colaborare cu expertii corespunzatori;
- c) sa se informeze continuu asupra codurilor legale de practica, care afecteaza munca lui.

Specialistul in chimie clinica si medicina de laborator trebuie sa-si mentina angajamentul la profesia sa din domeniul chimicii clinice si medicinii de laborator, acela de a lua parte la activitatile societatilor sale stiintifice, in special ale celor care promoveaza profesia si contribuie la formarea continua a membrilor lor.

ART. 61 Onestitate si integritate

Integritatea profesionala si onestitatea intelectuala a specialistului in chimie clinica si medicina de laborator sunt o garantie a impartialitatii sale de analiza, judecata si decizie. Specialistul in chimie clinica si medicina de laborator, trebuie sa evite in orice moment, inselaciunea in ceea ce priveste cunoştințele sale profesionale si stiintifice, cum ar fi frauda, plagiat, tainuirea, omisiunea necorespunzatoare a informatiilor precum si exprimarea opiniiilor incorecte sau care indue in eroare in activitatea clinica si in cercetare.

Specialistul in chimie clinica si medicina de laborator (biolog, biochimist si chimist) nu va accepta nici o obligatie care-l aduce in conflict cu independenta sa profesionala, in special, acesta se angajeaza :

- a) de a nu solicita sau accepta cadouri, avantaje pecuniere sau beneficii din industria medicamentelor sau diagnostic;
- b) de a nu solicita sau accepta sponsorizari de la promotiile de vanzare pentru simpozioane sau congrese;
- c) sa nu accepte sprijin finantier din partea industriei, direct sau indirect, altul decat pentru evenimente cu scopuri pur profesionale si stiintifice.

ART. 62 Relatiile care se stabilesc in exercitarea profesiunii de biochimist, biolog si chimist din sistemul sanitar

Specialistul in chimie clinica si medicina de laborator (biolog, chimist si biochimist) actioneaza in permanenta cu curtoazie, cinste si integritate in relatiile sale cu pacientii si alte persoane, inclusiv colegii din domeniul profesional si nu trebuie sa se angajeze in nici o activitate sau comportament care ar putea discreditata profesia sau a submina increderea publica in profesie. El nu trebuie sa abuzeze de pozitia sa profesionala pentru a stabili relatii nepotrivite cu pacientii, pentru a-i convinge sa dea sau imprumuta bani sau beneficii, pentru a recomanda tratamente sau investigatii care nu sunt in interesul superior al pacientului, sau de a nu recomanda sau efectua investigatii sau tratamente medicale care nu intra in sfera sa de competenta. El trebuie sa raporteze angajatorilor sau organismelor de reglementare cazurile in care el considera ca un coleg din sanatate are un comportament inadecvat sau performanta lui este o amenintare la adresa sanatatii unui pacient. Activitatea biochimistului, biologului si chimistului din sistemul sanitar se desfasoara individual sau in cadrul unor colective mixte. Biochimistul, biologul si chimistul din sistemul sanitar colaboreaza cu medicul si recunoaste rolul coordonator al acestuia, precum si cu ceilalți membri ai colectivului, participand la menținerea relatiilor amicabile in cadrul acestuia si contribuind la asigurarea calitatii actului medical. Membrii Ordinului Biochimistilor, Biologilor si Chimistilor in sistemul sanitar din Romania sunt obligati sa aplique parafa cuprinzand numele, prenumele, gradul si specialitatea pe toate buletinele pentru analizele pe care le efectueaza. Relatiile dintre biochimisti, biologi si chimisti din sistemul sanitar se bazeaza pe corectitudine, colaborare, respect reciproc si solidaritate profesionala, potrivit Codului de etica si deontologie profesionala a acestora.

ART. 63 Independenta si imparitalitatea

Specialistul in chimie clinica si medicina de laborator (biolog, biochimist si chimist) trebuie sa-si exerceze judecata profesionala in cadrul responsabilitatilor sale imparital si obiectiv, dupa luarea in considerare a tuturor circumstanelor relevante, in interesul pacientului sau, fara presiuni din surse exteme sau conflicte de interes. El trebuie sa se asigure de asemenea ca interesele participantilor la cercetare sunt protejate. Specialistul in chimie clinica si medicina de laborator (biolog, biochimist si chimist) va servi fiecare pacient in parte la cele mai inalte standarde ale capacitatii profesionale si va furniza publicului larg informatii, in cadrul in domeniul sau de competenta, pentru a permite o intelegerere corecta a problemelor de sanatate de interes public.

ART. 64 Confidentialitatea

Specialistul in chimie clinica si medicina de laborator, fara a aduce atingere legislatiei privind viata privata, este obligat sa respecte confidentialitatea informatiilor obtinute de catre acesta in activitatea sa profesionala. Specialistul in chimie clinica si medicina de laborator trebuie sa nu utilizeze abuziv aceste informatii. El se va asigura ca informatiile despre un pacient nu sunt divulgata altor persoane decat in anumite situatii, ca de exemplu altor profesionisti de sanatate implicați in ingrijirea pacientului, si, acolo unde este posibil, cu consimtamantul informat al acestuia.

ART. 65 Conflictul cu convingerile morale si etice

Specialistul in chimie clinica si medicina de laborator (biolog, biochimist si chimist) nu este obligat sa ofere un serviciu profesional daca acesta este in conflict cu propriile convingeri morale sau religioase, dar trebuie sa respecte convingerile morale, religioase si culturale ale pacientilor. El trebuie sa asigure un acces echitabil la serviciile sale tuturor celor care au dreptul sa le foloseasca.

ART. 66 Delegarea si supravegherea

Ca sef si/sau membru al echipei, specialistul in chimie clinica si medicina de laborator (biolog, biochimist si chimist), avand in vedere circumstantele speciale ale situatiei in cauza, trebuie sa:

- a) obtina o definitie clara a serviciilor solicitate de el si/sau echipa sa;
- b) se asigure ca toate activitatatile in laborator sunt organizate si executate cat mai exact si cat mai repede posibil;
- c) protejeze securitatea si bunastarea colegilor sai, natura si mediul inconjurator;
- d) respecte superiorii, colegii si subordonatii prin luarea in considerare a cerintelor si aspiratiilor lor, cu conditia ca acestea sa respecte legile si etica profesiilor lor;
- e) depuna esforuri pentru un nivel ridicat de realizare tehnica a sarcinilor sale, sa contribuie si sa promoveze un mediu sanatos si placut pentru colegii sai;
- f) se asigure ca in cazul in care o sarcina este delegata unei persoane, aceasta are cunostintele, aptitudinile si competentele necesare pentru a intreprindere aceasta sarcina in mod eficient si eficace si este supravegheata corespunzator.

ART. 67 Publicitatea

Publicitatea pentru serviciile unor specialisti in chimie clinica si medicina de laborator (biolog, biochimist si chimist) trebuie sa fie corecta, onesta, legala, decenta si trebuie sa se concentreze exclusiv pe serviciile profesionale oferite.

ART. 68 Dispozitii finale

Biochimistii, biologii si chimistii din spital sunt obligati sa respecte prevederile legii privind exercitarea profesiunilor proprii si reglementarile specifice sectorului medical.

CAPITOLUL VII

ETICA SI DEONTOLOGIA PSIHOLOGULUI

ART. 69 Principiul respectarii drepturilor si demnitatii oricarei persoane

Psihologii vor avea permanent in atentie faptul ca orice persoana are dreptul sa-i fie apreciata valoarea inasnscuta de fiinta umana si aceasta valoare nu este sporita sau diminuata de cultura, nationalitate, etnie, culoare sau rasa, religie, sex sau orientare sexuala, statut marital, abilitati fizice sau intelectuale, varsta, statut socio-economic sau orice alta caracteristica personala, conditie sau statut.

Aderarea la acest principiu presupune respectarea de catre psihologi a urmatoarelor reguli:

- isi desfăsoară activitatea, manifestând respect față de traiile, experiențele, cunoștințele, valorile, ideile, opiniile și opțiunile celorlalți;
- nu se angajaza public în prejudicierea imaginii celorlalți și nu vor manifesta inechitate pe criterii de cultură, naționalitate, etnie, rasa, religie, sex, orientare sexuală și nici nu se angajează în remarcă sau comportamente ce aduc prejudicii demnității celorlalți;
- evită ori refuză să participe la activități și practici ce nu respectă drepturile legale, civile, ori morale;
- vor refuza să consilieze, să educe ori să furnizeze informații oricărui persoană care, după opinia lor, va utiliza cunoștințele și îndemânarea dobândita pentru a viola drepturile fundamentale ale omului;
- respectă drepturile celor care beneficiază de servicii psihologice;
- se vor asigura că, sub nici o formă, conștiința informată a pacientului/participantului nu este dată în condiții de coerciție sau sub presiune;
- vor avea grija că, în furnizarea de servicii psihologice ori în activitatea de cercetare să nu violeze spațiul privat personal sau cultural al pacientului/subiectului, fără o permisiune clara să facă acest lucru.

ART. 70 Principiul responsabilității profesionale și sociale.

Psihologii manifestă o maxima responsabilitate pentru starea de bine a oricărui individ, a familiei, grupului ori comunității făta de care își exercită rolul de psihiologi. Aceasta preocupare include atât pe cei direct cat și pe cei indirect implicați în activitățile lor, prioritățile având cei direct implicați. Aderarea la acest principiu presupune respectarea următoarelor reguli de către psihiologi:

- vor proteja și promova starea de bine evitând provocarea de daune pacientilor, studentilor, participantilor la cercetare, colegilor de profesie și a celorlalți;
- vor respecta dreptul persoanei de a sîsta, fără nici o justificare, participarea să la serviciul furnizat, în calitate de pacient, sau la activități de cercetare științifică, în calitate de subiect;
- vor contribui la dezvoltarea psihologiei ca știință și a societății în general, prin cercetarea liberă și prin exprimarea liberă a cunoștințelor și ideilor, exceptie facand activitățile ce intră în conflict cu prevederile Codului deontologic;
- vor susține cu responsabilitate rolul psihologiei ca profesie, în fața societății și vor promova și menține cele mai înalte standarde de calitate;

ART. 71 Principiul integrității profesionale

Psihologii vor căuta să manifeste cel mai înalt grad de integritate morală și profesională în toate relațiile lor. Este de datoria psihiogului să prezinte onest pregătirea și calificările sale oriunde se află în relații profesionale și de asemenea să nu permită sau să tolereze practicile incorecte și discriminatorii.

Aderarea la acest principiu presupune respectarea următoarelor reguli:

- psihiogii vor prezenta într-o manieră onestă domeniile de specialitate în care sunt atestati, competențele, afiliările și experiența profesională, nefind acceptate nici un fel distorsiuni, omisiuni sau false prezenteri în acest sens;
- psihiogii nu practica, nu ingaduie, nu instiga și nu consumă sau facilitează, nici o formă de discriminare;
- psihiogii vor onora angajamentele asumate prin orice tip de contract sau convenție;
- psihiogii vor promova acuratețea, obiectivitatea, onestitatea și buna-credința în activitățile lor profesionale;
- psihiogii vor evita orice imixtiuni care afectează calitatea actului profesional, fie că e vorba de interese personale, politice, de afaceri sau de alt tip;
- psihiogii vor evita să ofere recompense exagerate pentru a motiva un individ sau un grup să participe într-o activitate care implica riscuri majore și previzibile;
- psihiogii vor evita relațiile multiple (cu pacientii, subiecții, angajații) și alte situații care pot prezenta un conflict de interes sau care pot reduce capacitatea lor de a fi obiectivi și imparțiali;
- psihiogii vor evita să participe la activități care pot cauza daune imaginii psihiologilor sau psihologiei ca profesie;
- psihiogii vor fi reflexivi, deschisi și conștienți de limitele lor personale și profesionale;

- psihologii nu vor contribui, fie singuri, fie in colaborare cu altii, la nici un fel de practici care pot viola libertatea individuala sau integritatea fizica sau psihologica a oricarei persoane.

ART. 72 Standarde etice generale. Cunoasterea competentelor.

Psihologii au obligatia sa-si cunoasca foarte bine limitele de competenta in oferirea de servicii psihologice.

Servicii psihologice in acord cu competenta:

Psihologii se vor angaja numai in acelle activitati profesionale pentru care au competentele si atestarea necesare. Prezentarea onesta a competentei Psihologii nu vor prezinta fals limitele competentei lor si nu vor prezinta pregarirea sau formarea lor intr-un mod care sa le favorizeze nemeritat pozitia sau imaginea publica, indiferent de tipul de activitate profesionala desfasurata.

Consultarea in caz de limita a competentei

In exercitarea profesiei, atunci cand psihologii constata ca ajung intr-un impas profesional, prin depasirea limitelor de competenta, vor consulta colegii sau supervisorul.

Servicii psihologice in afara competentei

In cazul in care pentru un tip de serviciu psihologic solicitat nu exista standarde generale recunoscute, nici programe de formare profesionala, nici specialisti atestati si disponibili in acel domeniu si totusi psihogii sunt solicitati, acestia vor depune toate eforturi pentru obtinerea unui standard minimal de competenta avand permanent grija sa protejeze ii si pe toti cei implicați pentru a nu produce acestora daune sub o forma sau alta; in acest caz serviciul va continua pana cand solicitarea inceteaza sau pana cand un specialist cu competenta recunoscuta pentru acel tip de serviciu devine disponibil.

Pregatirea continua

Psihologii au obligatia sa depuna permanent un efort de mentinere si dezvoltare a competenteilor lor prin informare permanenta, programe de formare profesionala de specialitate, consultari cu ceilalți specialisti din domeniu ori prin cercetari care sa conduca spre cresterea competentei profesionale.

Obiectivitatea

Psihologii au obligatia de a fi constienti de limitele procedurilor folosite, indiferent de tipul de activitate. Psihologii vor avea grija ca furnizarea serviciilor, cercetarea stiintifica, prezentarea rezultatelor si a concluziilor sa fie facuta cu maxima obiectivitate, evitand tendintele de prezentare parciala sau subiectiva.

Afectarea competentei

Atunci cand psihologii realizeaza ca din motive de sanatate ori din cauza unor probleme personale nu mai pot sa ofere in conditiile de competenta o anumita activitate profesionala, acestia vor decide daca trebuie sa-si limiteze, suspende sau sa incheie respectiva activitate profesionala.

ART. 73 Standarde cu privire la relatiile umane

Respect si preocupare

In relatiile lor profesionale, psihogii vor manifesta preocupare fata de pacienti, cautand sa nu produca acestora daune sau suferinta, iar daca acestea sunt inevitabile le vor minimiza pe cat posibil.

Evitarea hartuirii

Psihologii nu se vor angaja intr-o forma sau alta de hartuire fie ca aceasta este sexuala, emotionala, verbala sau nonverbala.

Evitarea abuzului

Psihologii nu se vor angaja in comportamente de defaimare sau de abuz (fizic, sexual, emotional, verbal sau spiritual) fata de persoanele cu care vin in contact in timpul activitatii lor profesionale.

Evitarea relatiei multiple

Psihologii vor evita pe cat posibil relatiile multiple, adica relatiile in care psihogii indeplinesc simultan mai multe roluri intr-un context profesional.

Consimtamantul in caz de relatii cu terti

Psihologii vor clarifica natura relatiilor multiple pentru toate partile implicate inainte de obtinerea consimtamantului, fie ca ofera servicii psihologice ori conduc cercetari cu indivizi, familii, grupuri ori comunitati la cererea sau pentru a fi utilizate de catre terti. A treia parte poate fi scoala, instanta judecatoreasca, diverse agentii guvernamentale, companii de asigurari, politia ori anumite institutii de finantare, etc.

Nonexploatarea

Psihologii nu vor exploata si nu vor profita, sub nici o forma, de persoanele fata de care, prin profesie sau pozitie, manifesta un ascendent de autoritate (pacienti, angajati). Orice forma de exploatare sau abuz de autoritate sunt strict interzisa.

Neintrarea in rol

Psihologii se vor abtine de la intrarea intr-un rol profesional atunci cand din motive de ordin personal, stiintific, legal, profesional, financiar:

(1) poate fi afectata obiectivitatea, competenta sau eficienta activitatii lor profesionale

(2) fata de pacienti/subiecti exista riscul exploatarii sau producerii unor daune.

Asigurarea consimtamantului

Inainte de inceperea oricarui tip de serviciu psihologic (evaluare, terapie, consiliere, etc.) psihologii vor obtine consimtamantul informat din partea pacientilor. Psihologii se vor asigura ca in procesul de obtinere a consimtamantului informat urmatoarele puncte au fost intelese: scopul si natura activitatii; responsabilitatile mutuale; beneficiile si risurile; alternativele; circumstantele unei incetari a actiunii; optiunea de a refuza sau de a se retrage in orice moment, fara a suferi vreun prejudiciu; perioada de timp in care e valabil consimtamantul; modul in care se poate retrage consimtamantul daca se doreste acest lucru.

Delegarea de consimtamant

In cazul in care, persoana care urmeaza sa beneficieze de un serviciu psihologic este in imposibilitatea de a-si da consimtamantul, se accepta obtinerea acestuia de la o persoana apropiata acesteia care poate sa-i apere interesele in mod legal sau de la o persoana autorizata care, conform legii, este in masura sa o reprezinte. Continuitatea serviciului Daca din motive de boala sau datorita unor evenimente survenite in viata psihologului acesta nu mai poate continua oferirea serviciului in bune conditii, va depune toate eforturile pentru a se asigura de continuitatea serviciului oferit, indrumand pacientul spre un coleg de profesie cu competenta necesara si pe cat posibil cu consimtamantul pacientului.

Dreptul la oponitie

Cu exceptia cazurilor de forta majora, de urgenca (perturbari ale functionarii psihice, in termenii pericolului imminent, care necesita interventie imediata), psihologul actioneaza respectand dreptul pacientului de a refuza sau a sista serviciul psihologic.

ART. 74 Standarde de confidentialitate

(1) Intreruperea serviciului din motive de confidentialitate

Atunci cand din motive bine intemeiate, psihologul nu mai poate pastra confidentialitatea, acesta va inceta sa mai ofere serviciul respectiv.

(2) Protejarea confidentialitatii

Divulgarea, de catre psihologi, a unor informatii care le-au fost incredintate sau de care au luat cunostinta in virtutea profesiei, este interzisa, exceptie facand situatiile prevazute de lege.

(3) Limitele confidentialitatii

Inainte de primirea consimtamantului, psihologul va informa pacientul cu privire la limitele confidentialitatii si conditiile in care acesta poate fi incalcata precum si asupra posibilei utilizari a informatiilor rezultante in urma activitatii sale.

(4) Dezvaluirea de informatii

Psihologii pot impartasi informatiile confidentiale cu altii numai cu consimtamantul celor vizati ori de o asa maniera incat cei vizati sa nu poata fi identificati, exceptie facand situatiile justificate de lege sau in circumstante de iminenta sau posibila varamare fizica sau crima.

(5) Confidentialitatea de colaborare

In cazul in care cu acelasi pacient lucreaza doi psihologi in acelasi timp, acestia vor colabora pe cat posibil, fara restrictii de confidentialitate, exceptie facand situatia in care exista o oponitie clara din partea pacientului in acest sens.

(6) Utilizarea informatiilor

Rezultatele, documentarile si notitele psihologului pot fi folosite numai intr-o formula care pastreaza cu rigurozitate anonomatul.

(7) Confidentialitatea fata de tertii

In cazul in care exista terți implicați în activitatea profesională a psihologului, acesta va clarifica cu partile implicate limitele confidențialității, condițiile de pastrare a confidențialității și nu va da curs nici unei solicitări, venite de la o terță parte în dezvaluirea de informații confidențiale, decât în condițiile respectării legii și limitelor confidențialității.

ART. 75 Standarde de conduită colegială

(1) Conduită colegială

Psihologii vor manifesta față de colegii lor de profesie, onestitate, corectitudine, și solidaritate, conduitele lor fiind în acord cu standardele profesionale.

(2) Respect

Psihologii vor manifesta respect față de colegii lor de profesie și nu vor exprima critici nefondate și etichetari la adresa activității lor profesionale.

(3) Evitarea denigrării

Psihologii nu vor actiona, sub nici o formă, în maniera denigratoare la adresa colegilor de profesie și nu vor împiedica pacientii să beneficieze de serviciile lor, dacă nu există un motiv serios și cu implicații etice în acest sens.

(4) Responsabilitatea profesională

Atunci când există o intenție justificată de încecare a serviciului psihologic oferit pacientului și de îndrumare a acestuia spre un alt coleg de profesie, psihologii vor menține un contact suportiv și responsabil față de pacienti până cand acel coleg își asuma continuarea serviciului în cauză.

(5) Sprijinul colegial

Psihologii vor căuta să sprijine pe cat posibil eforturile profesionale ale colegilor în limita disponibilităților participative și a timpului disponibil.

(6) Concurența neloială

Psihologii nu vor practica concurența neloială. Sunt interzise și se consideră concurența neloială următoarele: tentativa sau acțiunea de atragere sau detumare de pacienti, prin denigrarea sau discreditarea altui psiholog; folosirea unei funcții publice pe care psihologul o definează în scopul atragerii de pacienti în interes propriu; furnizarea de date false privind competența și/sau atestarea profesională în scopul de a-l induce în eroare pe beneficiar.

ART. 76 Standarde de înregistrare, prelucrare și pastrare a datelor

(1) Obținerea permisiunii

Psihologii trebuie să obțină permisiunea pacientilor/obiectilor sau a reprezentanților lor legali înainte de a efectua înregistrări audio, video sau scrise în timpul furnizării serviciilor sau în cercetare.

(2) Pastrarea datelor

Psihologii vor colecta numai acele date care sunt relevante pentru serviciul oferit și vor lua toate măsurile pentru a proteja aceste informații.

(3) Protejarea datelor

Psihologii au datoria să arhiveze în condiții de siguranță datele și informațiile obținute în exercitarea profesiei de psiholog cu drept de libera practică, conform reglementarilor în vigoare.

(4) Distrugerea datelor

La expirarea termenului de pastrare, dacă psihologul renunță la practică să profesională prin intermediul careia a realizat acele înregistrări sau dacă acesta se pensionează, va căuta să distruga înregistrările respective. Înregistrările pot fi plasate către un alt psiholog numai cu consimtamantul celor implicați, obținut în prealabil, pentru acele înregistrări. În situația suspendării sau închiderii dreptului de libera practică datele vor fi distruse, dacă nu se impune transferarea lor.

ART. 77 Terapie și consiliere

(1) Informarea pacientului

În obținerea consimtamantului informat din partea pacientilor, psihologii vor informa în prealabil pacientul cu privire la forma de terapie utilizată, metodele folosite, riscuri, alternative, limitele confidențialității, implicarea unor terți.

(2) Consimtamantul pentru dezvaluire

În cazul sedintelor de terapie sau consiliere, înregistrările pot fi transferate și spre cei care preiau pacientii respectivi, putând avea acces la acestea atât colegii de profesie cat și supraveghetorii ce se află

intr-un proces de formare terapeutica, dar numai cu consimtamantul dat in prealabil de cei vizati in acele inregistrari.

(3) Intimitatea relatiei profesionale

Pacientii vor beneficia de servicii de consultanta, consiliere sau terapie din partea psihologilor fara prezenta unor terți, aceasta fiind permisa numai daca exista un acord in acest sens, atat din partea pacientului cat si din partea psihologului.

(4) Terapia cu parteneri sexuali

Psihologii nu vor accepta in terapie persoane cu care au avut relatii de intimitate sexuala.

(5) Relatia sexuala cu fostii pacienti

Psihologii nu se vor angaja sub nici o forma in relatii de intimitate sexuala cu fostii pacienti pentru o perioada de cel putin 2 ani de la incheierea terapiei sau a oricarei relatii profesionale subsecvente.

(6) Incheierea terapiei din lipsa de beneficii

Psihologii vor incheia orice forma de terapie cu pacientii lor daca exista evidente clare ca acestia nu mai au nici un beneficiu prin continuarea terapiei sau in cazul in care continuarea acestora poate produce daune pacientilor.

(7) Incheierea terapiei din alte motive

Psihologii vor incheia terapia daca pacientul intra intr-o relatie cu o persoana unde apare riscul unei relatii multiple, daca exista o agresiune din partea pacientului asupra terapeutului sau daca exista o solicitare clara in acest sens din partea pacientului.

(8) Continuarea terapiei cu un alt terapeut

Psihologul care preia un pacient, de la un coleg care din motive justificate nu mai poate continua actul terapeutic, va examina cu atentie continutul demersului, potentialul de risc, beneficiile, iar daca e nevoie, ii poate consulta pe cei ce au fost implicați in procesul terapeutic si abia apoi va decide modalitatile de continuare a terapiei.

ART. 78 Evaluare si diagnoza

(1) Prezentarea caracteristicilor psihologice

Psihologii vor oferi informatii despre caracteristicile psihologice ale indivizilor numai dupa ce au realizat o evaluare adekvata, care sa sustina stiintific si metodologic afirmatiile si concluziile lor, indiferent daca e vorba de recomandari, rapoarte sau evaluari, precizand limitele afirmatiilor, concluziilor si recomandarilor lor. Daca psihologii realizeaza ca (re)examinarea individului nu este justificata sau necesara, atunci acestia vor explica aceasta optiune, precizand sursele si documentele care stau la baza acestor concluzii.

(2) Datele de evaluare/diagnoza

Datele obtinute pot fi scoruri brute si standardizate, raspunsurile pacientului la stimuli sau la intrebarile la test, notele, inregistrarile si consemnarile psihologului, declaratiile si comportamentul pacientului in timpul unei examinari. Datele de evaluare/diagnoza reprezinta proprietate a psihologului sau institutiei care realizeaza evaluarea/diagnoza.

(3) Interpretarea rezultatelor

In interpretarea rezultatelor evaluarii, fund inclusice aici si interpretarile computerizate, psihologii vor luta in considerare scopul evaluarii, precum si numerosi alti factori, abilitatile de testare si caracteristicile persoanei evaluate (caracteristici situationale, personale, lingvistice si culturale) care pot afecta judecatile psihologilor sau care pot reduce acuratetea interpretarilor.

(4) Calificarea in testare

Psihologii nu vor promova/incipra folosirea tehniciilor de evaluare psihologica de catre persoane necalificate si neautorizate, decat in cadrul unei formari in care exista o supervizare adekvata.

(5) Actualitatea evaluarii

Psihologii nu isi vor baza deciziile sau recomandarile pe teste depasite/invechite, pe date care nu mai sunt folositoare pentru scopul curent sau care nu corespund normelor de avizare ale metodelor si tehniciilor de evaluare stabilite de organismele competente.

(6) Prezentarea rezultatelor pentru cei evaluati

Indiferent daca cotarea si interpretarea sunt facute de psihologi, angajati ai acestora sau asistenti sau prin modalitati automate/computerizate, psihologii vor oferi persoanei evaluate sau reprezentantului acestora explicatiile necesare intelegerii rezultatelor, exceptie facand situatiile in care natura relatiei

impiedica acest lucru (situatii de evaluare organizationala, preangajare si evaluari prevazute de reglementarile in vigoare), acest fapt fiind adus la cunostinta persoanei evaluate inaintea inceperii evaluarii.

(7) Materialele

Materialele de evaluare/diagnoza cuprind manualul instrumentului, instrumentul propriu-zis, protocoale, intrebarile sau stimulii utilizati, alte fise sau formulare necesare si nu includ datele de evaluare/diagnoza. Psihologii vor mentine integritatea si securitatea materialelor testului si a altor metode de evaluare prin neinstrainarea lor catre persoane care nu au competenta necesara, respectand dreptul de proprietate intelectuala prevazut de lege si obligatiile de tip privind utilizarea instrumentului.

ART. 79 Cercetarea stiintifica si valorificarea rezultatelor

(1) Standarde internationale

In cercetarile lor psihogii vor cauta, pe cat posibil, sa promoveze cele mai noi metodologii de cercetare utilizate de comunitatea psihologica internationala, respectand atat standardele de rigoare stiintifica cat si standardele etice.

(2) Acordul de cercetare

Atunci cand psihogii au nevoie de aprobare, din partea unei institutii, pentru desfasurarea cercetarilor, acestia vor furniza toate datele necesare pentru acordarea aprobarii si vor avea in vedere ca protocolul de cercetare sa corespunda aprobarilor primite.

(3) Obtinerea consimtamantului

In obtinerea consimtamantului informat psihogii vor aduce la cunostinta participantilor scopurile cercetarii, durata, procedurile utilizate, riscurile, beneficiile inclusiv compensatiile financiare, limitele confidentialitatii, dreptul oricui de a se retrage din cercetare si in general toate datele pe care participantii le solicita si de care au nevoie pentru a-si da consimtamantul. In cazul in care exista posibilitatea producerii unor daune si suferinta, psihogii au obligatia sa o minimizeze pe cat posibil.

(4) Utilizarea de suport audio-video

Psihogii vor obtine consimtamantul informat de la toti participantii la cercetare pentru inregistrarile audio si video, inaintea efectuarii acestora, oferind garantii ca acestea vor fi utilizate numai intro maniera in care identificarea nu poate produce daune celor implicați.

(5) Limitari ale informarrii

Psihogii nu vor face studii si cercetari care implica proceduri de prezentare ascunsa/falsa a modelului de cercetare decat daca alternativa de prezentare corecta nu este fezabila stiintific sau aduce o alterare evidenta concluziilor cercetarii. In acest caz, participantii vor fi informati de utilizarea unui astfel de model de cercetare si vor participa numai daca isi dau consimtamantul, putand oricand sa-si retraga datele din cercetare.

(6) Persoane si grupuri vulnerabile

Psihogii vor cauta sa examineze etic, independent, adevarat drepturile omului si sa ia toate masurile de protectie pentru orice cercetare ce implica grupuri vulnerabile si/sau persoane cu incapacitate de a-si da consimtamantul informat, inainte de a lua decizia de a incepe.

(7) Evitarea unor categorii de subiecti

Psihogii nu se vor folosi de persoane cu incapacitate de a-si da consimtamantul in nici un studiu sau cercetare, daca studiul sau cercetarea avuta in vedere poate fi finalizata la fel de bine cu persoane care au capacitatea deplina de a-si da consimtamantul informat.

(8) Utilizarea animalelor in cercetare

Psihogii care utilizeaza animale in cercetarile lor, vor evita provocarea de suferinta acestora, exceptie facand cercetarile care nu presupun metode invazive producatoare de suferinta sau lezuni.

(9) Corectitudinea datelor

Psihogii nu au voie sa prezinte date false pentru care nu au fost facute in realitate masuratori. Daca vor constata erori de prezentare a datelor sau de prelucrare a acestora vor face toti pasii necesari pentru corectarea acestora, altfel vor retrage si anula cercetarea.

(10) Plagiatul

Psihogii nu vor prezenta date sau rezultate din alte studii sau cercetari, ca apartinandu-le lor.

(11) Abuzul de status

Psihologii vor fi creditati pentru cercetarile facute cat si pentru publicarea acestora numai in masura in care acestia au o contributie majora. Astfel psihologii vor face distinctia intre autorul principal al cercetarii, contributie la cercetare, contributie minora si statusul sau pozitia pe care o detine respectivul psiholog.

(12) Transmiterea datelor

Atunci cand exista solicitari de folosire sau de verificare a datelor din partea unui alt cercetator decat cei implicați direct in cercetare, psihologii vor putea oferi datele de cercetare numai in masura in care se pastreaza confidentialitatea acestor informatii de catre cei carora li se incredintaaza si daca exista o specificare clara a modului de utilizare a acestora.

(13) Protejarea datelor

Psihologii vor proteja datele de cercetare, asigurandu-se ca acestea sunt pastrate in conditii de securitate.

(14) Onestitate stiintifica

Psihologii implicați in evaluarea, monitorizarea, realizarea si raportarea activitatilor de cercetare stiintifica vor manifesta imparitalitate si obiectivitate si vor respecta drepturile de proprietate intelectuala.

(15) Buna conduită in cercetarea stiintifica

In activitatea de cercetare stiintifica psihologii vor evita ascunderea sau inlaturarea rezultatelor nedonate, confectionarea de rezultate, inlocuirea rezultatelor cu date fictive, interpretarea deliberat distorsionata a rezultatelor si deformarea concluziilor, plagierea rezultatelor sau a publicatiilor altor autori, neatribuirea corecta a paternitatii unei lucrari, nedezvaluirea conflictelor de interes, returnarea fondurilor de cercetare, neinregistrarea si/sau nestocarea rezultatelor, lipsa de obiectivitate in evaluari, nerespectarea conditiilor de confidentialitate precum si publicarea sau finantarea repetata a acelorași rezultate ca elemente de nouitate stiintifica.

ART.80 Psihologii au responsabilitatea de a cunoaste și de a aplica prevederile Codului de conduită etica. Orice fapte săvârșite în legătură cu profesia, care contravin prevederilor prezentului cod, angajează răspunderea disciplinară a psihologilor. Prezentul cod nu poate fi utilizat pentru tragerea la răspundere civilă, penală sau administrativă a psihologilor, însă reprezintă singurul act normativ în baza căruia poate fi apreciată răspunderea disciplinară a psihologilor.

CAPITOLUL VIII ETICA SI DEONTOLOGIA FIZIOTERAPEUTULUI

ART.81 Indatoririle generale ale fizioterapeutului

a) În serviciul individului și al sănătății publice, fizioterapeutul își exercită misiunea în total acord cu respectul față de viața umană, față de persoană și demnitatea sa. Sănătatea și starea de bine a pacientului au cea mai înaltă însemnatate. Respectul cuvenit persoanei nu încetează nici după moartea acesteia.

b) Fizioterapeutul respectă principiile moralității, probității și responsabilității, indispensabile exercitării profesiei de fizioterapeut, în toate circumstanțele, folosind practici și metode bazate pe cele mai solide dovezi științifice disponibile.

c) Activitatea profesională a fizioterapeutului se desfășoară în limitele competențelor sale.

d) Fizioterapeutul nu poate să renunțe la independența sa profesională sub nicio formă.

e) Fizioterapeutul trebuie să acționeze în concordanță cu legislația în vigoare, pentru a asigura accesul echitabil la tratamente fizioterapeutice. Fizioterapeutul trebuie să asculte, să examineze, să consilieze și să trateze cu aceeași conștiinciozitate toate persoanele, indiferent de vîrstă, gen, status marital, conduită socială, conduită sexuală, apartenența sau nonapartenența reală sau presupusă la o rasă, etnie, națiune sau o religie anume, handicap sau starea lor de sănătate, de statutul socioeconomic, alegerile lor privind stilul de viață, gradul de acoperire a asigurării de sănătate, reputația sau sentimentele pe care le are în ceea ce le privește.

f) Fizioterapeutul trebuie să cunoască și să respecte prezentul cod deontologic, precum și reglementările profesionale valabile în jurisdicția sa.

g) Secretul profesional se instituește în interesul pacienților și trebuie păstrat de către fizioterapeut. Secretul se referă la tot ce este cunoscut de către practician în exercițiul său profesional, adică nu numai ceea ce îl este adus la cunoștință, dar și ceea ce acesta vede și aude.

h) Fizioterapeutul respectă dreptul fiecărei persoane de a-și alege liber fizioterapeutul. El îi facilitează acest drept.

1.1. Pregătirea profesională continuă

a) Fizioterapeutul trebuie să își actualizeze și să își perfecționeze permanent abilitățile și cunoștințele profesionale pe tot parcursul vieții profesionale.

b) Fizioterapeutul trebuie să cunoască ghidurile de practică profesională naționale și/sau internaționale cu impact asupra activității sale și să le aplique în practica sa profesională.

c) Tratamentele oferite de fizioterapeut ar trebui să fie conforme cu ceea ce se așteaptă din partea unui fizioterapeut intelligent și competent.

1.2. Promovarea sănătății și a autoîngrijirii

a) Fizioterapeutul sfătuiește și încurajează pacienții să își îngrijească sănătatea și le recomandă cele mai adecvate măsuri de autoîngrijire a sănătății.

b) Fizioterapeutul trebuie să sprijine inițiativele de promovare a sănătății care își propun să educe pacientul în spiritul profilaxiei primare, secundare și terțiere. Această educație poate include consilierea pacienților cu privire la stilul de viață și la impactul acestuia asupra sănătății și a stării lor de bine.

c) Atunci când un fizioterapeut participă la o acțiune de informare cu caracter educativ pentru publicul larg, oricare ar fi mijlocul de difuzare, nu face apel decât la date suficient confirmate, dă dovadă de prudență și se preocupă de efectele negative pe care le-ar putea produce asupra publicului. Cu aceste ocazii, el va putea promova cauze de interes general și va face publicitate, conform reglementărilor în vigoare.

d) Fizioterapeutul va putea prezenta din punct de vedere teoretic și practic noi metode și practici profesionale, cu respectarea standardelor de calitate a serviciilor în domeniul fizioterapiei, cu condiția să comunice și rezervele care se impun.

ART.82 Îndatoririle către pacienți

1. Tratamentul fizioterapeutic

a) Un tratament fizioterapeutic trebuie să includă următoarele:

(i) elaborarea cu cea mai mare grijă a diagnosticului funcțional al pacientului, luând în considerare:

- evaluarea adecvată, detaliată și cât mai precisă (completă) a acestuia, bazându-se pe cât posibil pe metode științifice cât mai moderne și, dacă este cazul, folosind cele mai potrivite mijloace sau ajutoare;

- anamneza sau istoricul cazului;

- punctul de vedere al pacientului/clientului;

(ii) realizarea tratamentului și consilierea pacientului;

b) Fizioterapeutul trebuie să prezinte persoanei pe care o evaluează, tratează sau consiliază informații loiale și clare despre rezultatul evaluării și starea funcțională actuală, precum și despre planul de tratament propus.

c) Activitatea profesională a fizioterapeutului trebuie să se bazeze pe următoarele principii:

(i) se desfășoară în limitele competențelor sale;

(ii) are în vedere faptul că starea de sănătate a pacientului/clientului este de cea mai înaltă însemnatate;

(iii) asigură îngrijiri, folosind tehnici și metode a căror eficiență clinică a fost dovedită;

2. Creșterea preocupării pentru calitatea tratamentului și siguranța pacientului/clientului

a) În orice circumstanțe, fizioterapeutul se străduiește să aline suferințele pacientului/clientului prin mijloace adecvate stării sale, precum și să îl susțină moral.

b) Când se află în prezență unui pacient/client sau a unui accidentat care este în pericol, anunță acest lucru, și acordă ajutorul sau se asigură că primește îngrijirile necesare.

c) Atunci când există situații care pun în pericol siguranța pacientului/clientului său, fizioterapeutul trebuie să semnaleze observațiile sale instituției competente.

d) În situația în care fizioterapeutul consideră că există riscuri cu privire la sănătatea/starea pacientului/clientului, acesta trebuie să documenteze aceste observații, indicând demersurile realizate cu scopul de a diminua riscurile.

e) În limitele competențelor sale, fizioterapeutul este liber să aleagă actele pe care le consideră a fi cele mai potrivite circumstanțelor date. El își va limita actele la ceea ce este necesar pentru calitatea, securitatea și eficacitatea îngrijirilor sale. De asemenea, va lua în considerare avantajele, inconvenientele și consecințele diferitelor opțiuni pe care le are în vedere.

f) Fizioterapeutul trebuie să asigure un tratament personalizat pentru fiecare pacient/client.

g) Pentru a spori calitatea îngrijirii pe care o asigură, fizioterapeutul trebuie să colaboreze cu colegii și pacienții/ clienții, efectuând împreună audituri clinice și practice. Aceștia trebuie să fie pregătiți să își schimbe strategia terapeutică, atunci când este evident că intervenția efectuată nu este eficientă.

h) Este interzis ca fizioterapeutul să supună pacientul unui risc nejustificat prin actele pe care le aplică sau dispozitivele medicale pe care le prescrie.

i) Fizioterapeutul contribuie prin îngrijiri și măsuri adecvate la asigurarea calității vieții persoanelor aflate în stadii terminale ale unor afecțiuni, respectând demnitatea pacientului și reconfortând anturajul.

j) Fizioterapeutul care acordă tratamente la domiciliu sau într-un colectiv trebuie să facă tot posibilul pentru respectarea regulilor de igienă și profilaxie.

k) Fizioterapeutul, fără să cedeze vreunei cereri abuzive, facilitează obținerea de către pacient a avantajelor sociale de care poate să beneficieze, conform stării lui de sănătate.

l) Fizioterapeutul nu poate propune pacientului/clientului sau anturajului său ca fiind salutar sau fără pericol un produs sau un procedeu iluzoriu sau insuficient dovedit. Orice practică de șarlatanism este interzisă.

m) Continuitatea îngrijirilor pacientului trebuie asigurată, cu excepția cazurilor de urgență sau în care și-ar încalcă îndatoririle umanitare. Fizioterapeutul are dreptul de a refuza acordarea tratamentelor din rațiuni profesionale sau personale. Dacă fizioterapeutul întrerupe relația terapeutică cu pacientul/clientul, are obligația de a-l anunța pe acesta și de a transmite informațiile utile fizioterapeutului care îl va prelua. Fizioterapeutul nu își poate abandona pacientul/clientul în caz de pericol public.

3. Comunicarea cu pacienții/clienții

a) Comunicarea fiind esențială în relația fizioterapeut-pacient/client, trebuie avut în vedere ca pacientul să fie implicat activ în tratamentul său.

b) Fizioterapeutul trebuie să aibă în vedere orice nevoie specială a pacienților/clienților săi: dizabilități fizice, senzoriale, de învățare etc.

c) Fizioterapeutul trebuie să dea explicații clare pacienților/ clienților cu privire la ce se va întâmpla cu ei pe parcursul evaluării și tratamentului și să se asigure că acestea au fost înțelese. De asemenea, trebuie să îi informeze asupra rezultatelor evaluării, a planului de tratament și a momentului reevaluării rezultatelor tratamentului lor.

d) Înaintea inceperei tratamentului, fizioterapeutul trebuie să își informeze pacienții/clienții privitor la riscurile și beneficiile tratamentului pe care îl va aplica și despre oricare altă opțiune de tratament existentă.

e) Este îndatorirea fizioterapeutului să informeze pacientul/ clientul despre orice informație eronată venită din partea oricărui alt profesionist din sistemul de sănătate public sau privat, inclusiv din partea altui fizioterapeut.

f) Fizioterapeutul trebuie să aibă întotdeauna consumămantul informat al persoanei examineate sau tratate. Atunci când un pacient/client apt să își exprime voința refuză tratamentul, fizioterapeutul respectă acest refuz, informându-l asupra consecințelor acestuia. Totodată, va informa și medicul specialist care a recomandat fizioterapia.

g) Fizioterapeutul trebuie să își informeze pacientul/clientul asupra modului în care informațiile referitoare la el vor fi înregistrate și stocate. Fizioterapeutul care lucrează în jurisdicții în care există legi cu privire la protecția datelor trebuie să se înregistreze la forul competent, iar activitatea să fie în acord cu prevederile respectivei legislații.

h) Fizioterapeutul trebuie să informeze pacientul/clientul cu privire la persoanele care au acces la dosarul său și cu privire la măsurile pentru asigurarea confidențialității acestuia.

i) Fizioterapeutul trebuie să aibă la indemâna o procedură clar documentată de reclamații. Pacientul/Clientul care dorește să facă reclamații privind evaluarea sau tratamentul său trebuie să primească informații în acest sens, oferindu-i-se posibilitatea să o facă.

j) Pacientul/Clientul trebuie informat de către fizioterapeutul curant dacă există mijloace de evaluare și tratament utilizate de către alți fizioterapeuți pe care el nu le are la dispoziție.

k) Dacă fizioterapeutul lucrează în echipă cu alți profesioniști, pacientul/clientul trebuie să cunoască cine este responsabil de îngrijirea sa de zi cu zi și, dacă este o persoană diferită, cine este responsabil pentru tratamentul său în general.

l) Dacă fizioterapeutul delegă altor persoane să desfășoare activitatea sa, trebuie să se asigure că pacientul/clientul înțelege relația și responsabilitățile persoanei delegate.

m) În caz de delegare a responsabilității, fizioterapeutul va rămâne responsabil de gestionarea generală a serviciilor furnizate pacientului/clientului. Fizioterapeutul ar trebui să se asigure că persoana căreia i-au fost delegate îngrijirile pacientului/clientului posedă calificarea, experiența, cunoștințele și competențele necesare pentru aceasta. Pentru eficiența delegării, fizioterapeutul ar trebui să transmită totodată și informațiile despre pacient/client.

n) Orice persoană către care fizioterapeutul orientează pacientul/clientul ar trebui să răspundă în fața unui organism de reglementare.

o) Pacientul/Clientul trebuie informat despre necesitatea de a oferi terapeutului orice informație care ar putea să sporească eficiența tratamentului. Dacă pacientul/clientul refuză să dea informații atunci când își cere, el trebuie informat despre consecințele acestui fapt.

4. Copiii și adolescenții

a) În cadrul practiciei sale profesionale, fizioterapeutul trebuie să protejeze sănătatea și starea de bine a copiilor și tinerilor.

b) Fizioterapeutul trebuie să acționeze atunci când crede că drepturile și bunăstarea copiilor și tinerilor au fost încălcate, respectiv afectate.

c) Fizioterapeutul trebuie să adapteze modul în care comunică cu copiii și tinerii, astfel încât informațiile transmise să fie înțelese de aceștia.

d) Fizioterapeutul trebuie să identifice situațiile în care este necesară prezența unei alte persoane atunci când evaluatează sau tratează un copil/tânăr. Acest lucru este în mod deosebit relevant în cazul copiilor sau tinerilor care necesită prezența unei alte persoane (părinte sau reprezentant legal), cu excepția situației în care se primește un consimțământ informat expres pentru evaluarea sau tratarea copilului ori Tânărului în absența reprezentantului legal.

e) Atunci când fizioterapeutul consideră că o persoană pentru care este chemat să îi acorde îngrijiri este victimă a unor tratamente rele sau a unor privațiuni, trebuie să pună în practică mijloacele cele mai adecvate pentru a o proteja, fiind totodată prudent și circumspect.

5. Adulți vulnerabili

a) Fizioterapeutul trebuie să stabilească dacă un pacient este vulnerabil, în virtutea stării sale de sănătate și/sau a circumstanțelor, și să ia măsuri adecvate pentru a fi sigur că starea lui de bine este asigurată pe parcursul evaluării și tratamentului. Fizioterapeutul ar trebui de asemenea să ia în considerare capacitatea pacienților/clientilor de a înțelege informația transmisă, precum și validitatea consimțământului lor raportat la aceasta.

b) În cazul incapacității pacientului/clientului de a-și da consimțământul informat, fizioterapeutul nu poate interveni până când nu este informat reprezentantul legal, cu excepția urgențelor.

c) Dacă este vorba de un minor sau de o persoană care nu se poate apăra din cauza vîrstei sau stării sale fizice, fizioterapeutul alertează autoritățile judiciare, medicale sau administrative, cu excepția situațiilor particulare pe care le apreciază ca atare.

d) Fizioterapeutul care lucrează cu adulți vulnerabili trebuie să ia în considerare dacă este potrivit ca o altă persoană să fie prezentă atunci când se realizează evaluarea și tratamentul.

e) Fizioterapeutul nu trebuie să exploateze vulnerabilitatea pacienților/clientilor, prin exprimarea propriilor convingeri sau a opiniei religioase sau politice, într-un fel în care ar putea să le creeze suferință sau să îi facă să se simtă inconfortabil.

6. Relația cu membrii familiei, îngrijitorii și partenerii

a) Fizioterapeutul ar trebui să se poarte cu considerație față de membrii familiei, parteneri și alți apropiați ai pacientului/clientului și să fie sensibil și gata de a răspunde nevoilor acestora, prin oferirea informațiilor și sprijinului său, inclusiv după ce pacientul a decedat.

b) Atunci când oferă informații, fizioterapeutul ar trebui să aibă în vedere confidențialitatea informațiilor referitoare la pacient/client și consecințele dezvăluirii acestora.

c) Obligația de a păstra secretul profesional este opozabilă inclusiv față de membrii familiei pacientului/clientului.

ART.83 Relațiile profesionale cu confrății și specialiștii din alte domenii din sănătate

a) Fizioterapeutul ar trebui să își susțină colegii când aceștia se confruntă cu probleme de performanță, de conduită sau de sănătate.

b) Dacă fizioterapeutul are îndoielă în ceea ce privește conduita, performanța sau sănătatea colegilor, ar trebui să acționeze fără întârziere pentru a rezolva aceste probleme, pentru a proteja pacienții/clientii.

c) Dacă nu există niciun sistem intern de semnalare sau de tratare a problemelor, acestea ar trebui să fie aduse la cunoștința organismului de reglementare.

d) Fizioterapeutul ar trebui să își trateze colegii cu loialitate și respect. Ar trebui să nu îi denigreze într-o manieră neloială și să nu îi discrimineze. În mod special, fizioterapeutul ar trebui să nu aibă un comportament care să ducă la deteriorarea încrederii pacientului/clientului în tratamentul pe care îl primește sau care să influențeze negativ părerea pacientului/clientului despre persoanele în a căror îngrijire se află.

e) Fizioterapeutul ar trebui să nu lase convingerile sale personale să îi afecteze relația cu colegii.

f) Deturnarea sau tentativa de deturnare a clientelei este interzisă.

g) Sunt interzise atribuirea abuzivă, în special într-o publicație, a meritului unei descoperiri științifice, precum și plagiatul, inclusiv în cadrul formării inițiale și continue.

1. Comunicarea cu colegii și cu alți profesioniști din domeniul sănătății

a) Fizioterapeuții întrețin între ei bune raporturi profesionale.

b) Fizioterapeutul trebuie să aibă schimburi de informații cu medicul curant sau cu oricare alt medic/profesionist de la care primește recomandare.

c) Fizioterapeutul ar trebui să răspundă cu promptitudine și curtoazie cererilor de a da informații adresate de alți profesioniști din sănătate sau de terțe părți. În rapoartele scrise, fizioterapeutul ar trebui să menționeze toate faptele pertinente și să nu își dea avizul decât asupra subiectelor care fac parte din domeniul său de competență.

d) Atunci când fizioterapeutul lucrează în cadrul unei echipe cu alți fizioterapeuți sau alți profesioniști din sănătate/terapeuți ar trebui să respecte competențele celorlalți colegi și contribuția lor la tratamentul pacientului/clientului.

e) Fizioterapeutul ar trebui să comunice eficient cu colegii săi, fie că face parte sau nu din echipa multidisciplinară.

f) Având consumămantul informat al pacientului/clientului, fizioterapeutul poate dezvăluia orice informație relevantă cerută de un alt profesionist. Acolo unde sunt necesare investigații complementare, fizioterapeutul ar trebui să se asigure că a transmis informațiile relevante celor care preiau procedeele de stabilire a diagnosticului.

g) Fizioterapeutul ar trebui să corespondeze prompt cu alți profesioniști din domeniul sănătății/terapeuți atunci când este clar că orientarea pacientului/clientului către aceștia este iminentă.

h) În situații de urgență, fizioterapeutul trebuie să realizeze un raport clar și comprehensibil al evenimentelor, pentru a da posibilitatea echipei de tratament să înțeleagă pe deplin în ce a constat evaluarea și tratamentul aplicat de către el, precum și natura exactă a evenimentelor.

2. Pregătirea raportului pentru terțe părți

a) Acolo unde este cerut un raport pentru terțe părți, trebuie obținut consumămantul informat al pacientului/clientului pentru ca informația să fie transmisă.

b) Informația transmisa trebuie să fie limitată doar la ceea ce este cerut de către terța parte.

c) Fizioterapeutul trebuie să se asigure că înțelege motivul pentru care acea informație este cerută și să discute aceasta cu pacientul/clientul.

ART.84 Transparență și onestitate

1. Generalități

- a) Fizioterapeutul trebuie să fie transparent și onest cu pacienții/clientii săi.
- b) Fizioterapeutul trebuie să prezinte exact gravitatea condiției pacientului/clientului.
- c) Fizioterapeutul nu trebuie să ascundă informații care pot influența pacientul/clientul în a refuza evaluarea sau tratamentul, cum ar fi informații privind riscurile sau efectele secundare ale tratamentului.
- d) Toate informațiile transmise ar trebui oferite și ajustate după nevoile specifice ale pacientului/clientului și numai în interesul acestuia.
- e) Fizioterapeutul ar trebui să recunoască dacă starea unui pacient depășește competențele sale și să comunice acest lucru pacientului/clientului în mod deschis și onest.

2. Menținerea spiritului de încredere în profesie

- a) Fizioterapeutul nu trebuie să abuzeze de poziția lui profesională pentru a avea o relație sexuală sau o relație nepotrivită cu un pacient/client sau un apropiat al acestuia. Comportamentul nepotrivit poate include cuvinte sau gesturi de natură sexuală.
- b) Atunci când fizioterapeutul simte că este atras sexual de un pacient/client sau când pacientul/clientul este atras sexual de către el, ar trebui imediat să caute o alternativă de tratament pentru pacient/client.

3. Consimțământul informat

- a) Consimțământul informat este un proces continuu, și nu un eveniment punctual. Fizioterapeutul trebuie să se asigure că are o comunicare corectă/reală/eficientă cu pacientul/clientul pe tot parcursul tratamentului și să asigure intimitatea acestuia pentru a facilita procesul comunicării.
- b) Fizioterapeutul trebuie să se asigure că pacientul/clientul primește informațiile privitoare la evaluare și tratament și că acestea sunt prezentate astfel încât să fie ușor de înțeles și de folosit. Astfel, se permite pacientului/clientului să fie implicat în tratamentul său și să ia deciziile cele mai potrivite pentru el. Consimțământul informat ar putea să nu fie valid dacă pacientul/clientul nu înțelege natura informațiilor furnizate despre evaluarea și tratamentul propus.
- c) Fizioterapeutul trebuie să aibă consimțământul informat valid al pacientului/clientului (sau al unei persoane capabile să acioneze în locul său), înainte de a realiza:

- (i) evaluarea;
- (ii) tratamentul;
- (iii) implicarea pacientului/clientului în procesul educativ sau de cercetare.
- d) Fizioterapeutul nu trebuie să își folosească poziția profesională pentru a convinge pacientul/clientul să își dea consimțământul contrar propriei voințe.
- e) Informațiile oferite pacientului/clientului în scopul de a-i permite să ia o decizie în cunoștință de cauză privind evaluarea și tratamentul său ar trebui să includă:
 - (i) obiectivul și necesitatea oricărei evaluări sau investigații;
 - (ii) diagnosticul funcțional;
 - (iii) tratamentul propus sau managementul situației propuse;
 - (iv) opțiunile de tratament disponibile;
 - (v) rezultatele probabile cu și fără tratament;
 - (vi) orice risc previzibil și orice beneficii posibile;
 - (vii) persoana sau persoanele implicate și responsabile pentru evaluarea și tratamentul său;
 - (viii) orice motiv care ar necesita recomandarea medicală către un medic specialist;
 - (ix) orice motiv pentru care un alt specialist/terapeut ar putea fi implicat în tratamentul său;
 - (x) dacă îngrijirea sa este legată sau nu de un program de cercetare;
 - (xi) implicațiile financiare ale tratamentului recomandat.

4. Confidențialitate

- a) Fizioterapeutul respectă în fiecare moment confidențialitatea informațiilor cu privire la pacient/client, care se referă la detaliile personale, starea sa de sănătate și nevoile sale în materie de îngrijire a sănătății, tratamentul său, precum și a oricărei informații aduse la cunoștința fizioterapeutului în cadrul evaluării și tratamentului.

b) Fizioterapeutul ar trebui să nu folosească niciun tip de practică susceptibilă de a compromite respectul și confidențialitatea. Când există circumstanțe în care confidențialitatea nu poate fi garantată (de exemplu în domeniul sportiv), fizioterapeutul ar trebui să aibă din partea pacientului/clientului confirmarea faptului că acesta consimte să fie evaluat și tratat.

c) Fizioterapeutul ar trebui să se asigure că informațiile pe hârtie sau în format electronic sunt securizate și că accesul persoanelor neautorizate nu este permis.

Există derogări de la această regulă de confidențialitate. Aceste derogări cuprind următoarele situații:

- dacă divulgarea este cerută de lege;
- dacă divulgarea către autoritățile competente privește în mod clar interesul public;
- dacă pacientul sau alte persoane sunt în pericol de moarte sau sunt într-o situație ce presupune riscuri grave;
- dacă un organism oficial abilitat să ordone divulgarea a dat ordinul.

d) În caz de divulgare a informațiilor confidențiale, ar trebui specificate și înregistrate motivele divulgării, precum natura și amploarea acesteia

5. Asigurarea accesului pacientului/clientului la dosarul său medical

a) Când un pacient/client cere accesul la fișa sa medicală, acest lucru nu ar trebui refuzat fără un motiv serios.

b) Dacă legile cuprind o dispoziție privind accesul la dosarele medicale, fizioterapeutul ar trebui să se asigure că este familiarizat cu legislația în vigoare și să răspundă favorabil și rapid la toate cerințele de acces.

6. Dispensarea pacienților/lienților de tratamentul fizioterapeutic

a) Fizioterapeutul ar trebui să nu trateze pacientul/clientul inutil și să fie totodată în măsură să justifice clinic decizia de a continua tratamentul.

b) Dacă tratamentul nu mai poate fi justificat pe baza nevoilor clinice, fizioterapeutul ar trebui să dispenseze pacientul/clientul de tratamentul său, fără amânare.

c) Atunci când fizioterapeutul întrerupe tratamentul, ar trebui să îl explice pacientului/clientului motivele care l-au condus la întreruperea acestuia. Fizioterapeutul ar trebui să nu dispenseze pacientul/clientul de tratament, bazându-se pe simplul fapt că acesta a ridicat probleme legate de tratamentul său sau că s-a plâns de fizioterapeut; cu toate acestea, în anumite circumstanțe, astfel de reclamații pot afecta într-o manieră ireversibilă relația dintre fizioterapeut și pacient/client.

d) Dacă programul a fost întrerupt și pacientul/clientul a fost dispensat de tratament din motive clinice, dacă este posibil, fizioterapeutul ar trebui să se asigure că informațiile sunt furnizate pacientului/clientului, pentru a-i indica unde poate să își continue tratamentele.

e) Fizioterapeutul poate să orienteze pacientul/clientul spre un alt profesionist din sănătate (poate fi un chiropractor/ osteopat/terapeut ocupațional/ortezist-protezist/logoped/psiholog).

f) Fizioterapeutul ar trebui să documenteze motivele care l-au condus la dispensarea pacientului/clientului de tratament.

ART.85 Furnizare și publicare de informații privind serviciile de fizioterapie

a) Atunci când fizioterapeutul își face cunoscută meseria sau îi cere altei persoane să facă acest lucru în locul său, ar trebui să se asigure că mijloacele utilizate sunt oneste, decente, legale, reale și verificabile.

b) Fizioterapeutul nu își desfășoară meseria într-o manieră care să deterioreze climatul de încredere de care se bucură profesia.

c) Nicio reclamă privind un tratament sau rezultatele acestuia nu trebuie făcută dacă nu este justificată. Nu trebuie să existe nicio garanție de vindecare.

d) Nu trebuie să se exercite nicio presiune asupra persoanelor care utilizează serviciile de fizioterapie, de exemplu pentru a provoca teamă nejustificată privind starea lor de sănătate actuală sau viitoare.

e) Fizioterapeutul ar trebui să nu folosească niciun titlu profesional susceptibil de a induce în eroare publicul în privința semnificației sau importanței sale.

ART.86 Cercetare

- a) Fizioterapeutul ar trebui să se implice într-un proiect de cercetare științifică acordând întotdeauna prioritate intereselor participanților la proiectul de cercetare (care pot fi sau nu pacienți/clienti săi).
- b) Concepția proiectului de cercetare ar trebui să fie conform principiilor științifice și deontologice acceptate.
- c) În ceea ce privește conducerea cercetării, fizioterapeutul ar trebui să acioneze cu onestitate și integritate și să nu falsifice rezultatele cercetării. Fizioterapeutul și echipa sa ar trebui să se conformeze cu conștiinciozitate procedurilor detaliate, descrise în protocolul de cercetare.
- d) Fizioterapeutul ar trebui să păstreze secretul identității subiecților studiați în cadrul proiectului său de cercetare și chiar de la începutul proiectului trebuie să le obțină consimțământul informat clar, în scris, pentru a face parte din orice test sau experiment.
- e) Pacientul ar trebui să fie informat despre dreptul său de a se retrage în orice moment din proiectul de cercetare.

ART.87 Aspecte financiare

Fizioterapeutul acționează într-un mod transparent și cinsit în acordurile sale financiare cu pacienți/clienti.

Este interzis fizioterapeutului:

- să incurajeze, să solicite sau să accepte avantaje în natură sau în bani sub orice formă ar fi ele, în mod direct sau indirect, pentru vreun act terapeutic sau să îi fie lăsate moștenire bunuri pentru profitul său personal;
- să dea o bonificație sau un comision mai mult sau mai puțin ilicit vreunei persoane, oricine ar fi ea;
- orice act de natură a aduce pacientului un avantaj material nejustificat sau ilicit;

ART.88 Conflicte de interese

a) Fizioterapeutul ar trebui să acționeze totdeauna în cel mai bun interes al pacientului/clientului atunci când asigură tratamente sau îl orientează către un alt profesionist din sănătate. Ar trebui să nu ceară și nici să nu accepte niciun avantaj incitativ sau cadouri susceptibile de a afecta sau de a fi percepute ca afectând modul în care fizioterapeutul își tratează pacientul sau îl orientează către un alt practician. Fizioterapeutul nu oferă cadouri incitative colegilor sau altor profesioniști din sănătate.

b) Fizioterapeutul indică clar pacientului/clientului orice avantaj finanțier sau comercial de care beneficiază, atunci când îi recomandă un produs sau servicii.

c) Sunt interzise facilitățile acordate/complicitatea oricui/cu oricine exercită ilegal profesiunea de fizioterapeut.

d) Fizioterapeutul veghează la modul în care se utilizează numele său sau calitatea sa sau declarațiile sale. El nu trebuie să tolereze ca organismele publice sau private unde își desfășoară activitatea sau cu care colaborează să îi utilizeze identitatea în scopuri publicitare.

e) Este interzis fizioterapeutului care deține un mandat electoral sau o funcție administrativă de a se folosi de acestea pentru a-și atrage clientela.

f) Fizioterapeutul se va abține, chiar în afara exercițiului profesional, de la orice act de natură să desconsidere profesia de fizioterapeut.

g) Un fizioterapeut poate să exerce o altă activitate, cu excepția cazului în care un astfel de cumul este incompatibil cu independența, moralitatea sau demnitatea profesională sau este susceptibil de a-i permite să obțină profituri din tratamentele aplicate.

ART.89 Sănătate și securitate

a) Fizioterapeutul ar trebui să gestioneze risurile pentru sănătate și securitate în mediul de lucru și să se conformeze legislației în vigoare în materie de sănătate și securitate.

b) Fizioterapeutul ar trebui să dispună de mijloace care să îi permită să gestioneze situațiile de urgență care implică pacienți/clienti sau produsele periculoase.

c) În ceea ce privește controlul și gestiunea riscurilor de infecții, fizioterapeutul ar trebui să dispună de sisteme care să îi permită protejarea sănătății și a stării de bine a pacienților/clientilor, a angajaților săi și a vizitatorilor la locul său de muncă.

ART.90 Predare, formare, apreciere și evaluare

a) Atunci când fizioterapeutul este implicat în activități de predare, apreciere, evaluare, formare, el trebuie să se asigure că informațiile furnizate sunt actuale și corecte. El trebuie să știe exact care metodă aplicată este verificată științific și care nu este.

b) Atunci când fizioterapeutul este implicat în activitatea de predare, el trebuie să fie convins că este competent, având calități, atitudini și abilități didactice.

c) Când formulează recomandări despre colegi, fizioterapeutul trebuie să fie onest și obiectiv. Nu trebuie să critique nejustificat un coleg și nici să folosească un limbaj care ar induce în mod nedrept dubii asupra caracterului sau integrității acestuia.

CAPITOLUL IX ETICA SI DEONTOLOGIA ASISTENTULUI SOCIAL

ART.91 Dispoziții generale

(1) Codul deontologic al profesiei de asistent social, denumit în continuare cod, stabilește normele obligatorii de conduită profesională a asistenților sociali, respectiv a membrilor Colegiului Național al Asistenților Sociali din România, denumit în continuare Colegiu.

(2) Codul are ca scop reglementarea principiilor și regulilor de conduită a asistenților sociali pentru a preveni apariția unor situații care ar putea afecta reputația și buna practică a acestora, dezvoltarea și consolidarea Colegiului, precum și imaginea corpului profesional al asistenților sociali în general.

(3) Codul reglementează relațiile profesionale ale asistenților sociali și stabilește standardele de conduită a acestora în relațiile cu beneficiarii, membrii corpului profesional, precum și cu alte categorii de profesioniști.

(4) Respectarea întocmai a prevederilor prezentului cod constituie o obligație profesională pentru fiecare asistent social.

(5) Desfășurarea activităților de asistență socială se va realiza numai în condițiile prezentului cod și ale legislației în vigoare.

(6) Colegiul poate acționa pentru tragerea la răspundere disciplinară a asistenților sociali care încalcă normele imperitive privind cadrul legal al exercitării profesiei de asistent social, precum și pentru tragerea la răspundere penală, civilă, administrativă sau de altă natură, după caz.

(7) Colegiul poate sesiza organele în drept cu privire la practicarea profesiei de asistent social de către o persoană care nu a obținut titlul profesional de asistent social, în condițiile legii.

ART.92 Principii generale profesionale

Asistentul social are obligația de a-și exercita profesia potrivit prevederilor legale în vigoare privind exercitarea profesiei de asistent social, precum și ale normelor profesionale specifice din domeniul asistenței sociale.

Asistentul social este obligat să promoveze și să respecte valorile profesiei, metodologia exercitării profesiei, precum și ghidurile de bună practică în domeniu, aprobate de Colegiu, asigurând în acest mod realizarea calității actului profesional.

Asistentul social trebuie să își îmbogățească permanent cunoștințele profesionale și să caute în mod consecvent să își ridice standardele de calitate ale exercitării profesiei, precum și în domeniul cercetării, semnalând autorității profesionale practicile ilicite în domeniu, precum și pe cele care încalcă dispozițiile prezentului cod.

ART.93 Independența profesională și responsabilitatea asistentului social

(1) Asistentul social își desfășoară activitatea pe baza principiului independenței profesionale, care îi conferă dreptul de inițiativă și decizie în exercitarea actului profesional, cu asumarea deplină a răspunderii pentru calitatea acestuia.

(2) Independența asistentului social nu poate prejudicia în niciun fel interesele beneficiarului serviciului profesional.

(3) Asistentul social pledează pentru condiții de viață care să conducă la satisfacerea nevoilor umane de bază și promovează valorile sociale, economice, politice și culturale, compatibile cu principiile justiției sociale.

(4) Asistentul social este obligat să își exerce profesiunea cu responsabilitate, în conformitate cu competențele corespunzătoare treptelor de competență profesională dobândite, prevăzute în anexa nr. 1, care face parte integrantă din prezentul cod.

(5) Actul profesional al asistentului social se exercită în mod obligatoriu olograf, cu precizarea numelui, prenumelui și codului alocat din Registrul Național al Asistenților Sociali, Partea I, precum și prin aplicarea parafei profesionale individuale.

(6) Asistentul social prestează numai categoriile de servicii de asistență socială specifice tipului de intervenție și beneficiarului serviciilor, potrivit ghidurilor de bună practică în domeniul asistenței sociale, precum și normelor metodologice privind exercitarea profesiei de asistent social, aprobate de Colegiu, în condițiile legii.

(7) Pentru serviciile de asistență socială prestate în relațiile contractuale stabilite cu beneficiarul acestora, asistentul social, indiferent de forma de exercitare a profesiei, beneficiază de un salariz sau onorariu negociat în mod liber cu beneficiarii serviciilor prestate sau cu furnizorii de servicii de asistență socială ori cu altă entitate angajatoare în cadrul cărora activează, după caz.

ART.94 Asistentul social are următoarele responsabilități sociale:

- a) să pledeze pentru îmbunătățirea condițiilor sociale în vederea satisfacerii nevoilor umane de bază și promovării justiției sociale;
- b) să acioneze pentru a facilita accesul la servicii specifice și posibilitatea de a alege pentru persoanele vulnerabile, dezavantajate sau aflate în dificultate;
- c) să promoveze condițiile care încurajează respectarea diversității sociale și culturale;
- d) să promoveze politicile și practicile care încurajează conștientizarea și respectarea diversității umane;
- e) să faciliteze și să informeze publicul în legătură cu participarea la viața comunitară și schimbările sociale care intervin;
- f) să asigure servicii profesionale în situații de urgență, în condițiile legii și ale normelor privind exercitarea profesiei de asistent social;
- g) să recunoască importanța fundamentală a relațiilor interumane și să le promoveze în practica profesională, încurajând relațiile dintre persoane cu scopul de a promova, refacă, menține și/sau îmbunătăți calitatea vieții;
- h) să se asigure de respectarea drepturilor fundamentale ale omului și de aplicarea legislației internaționale la care România a aderat.

Asistentul social tratează toate cazurile date spre asistare, în funcție de concluziile evaluării riscului, nevoilor și resurselor.

Asistentul social va trata cu prioritate cazurile minorilor aflați în dificultate, fiind activat în mod automat principiul interesului superior al acestora, în condițiile Convenției ONU cu privire la drepturile copilului, în acest sens având obligația de a se autosesiza.

Asistenții sociali vor avea în vedere întotdeauna că propriul lor comportament reprezintă un model pentru membrii comunității, acționând în consecință.

ART.95 Obligații față de profesia de asistent social

Asistentul social contribuie la promovarea profesiei de asistent social, precum și la susținerea spiritului de breaslă.

În vederea asigurării standardelor de integritate profesională, asistentul social este obligat:

- a) să promoveze și să mențină standardele de calitate în practica profesională;
- b) să promoveze și să dezvolte valorile și etica profesională, baza de cunoștințe și misiunea profesiei de asistent social;
- c) să protejeze integritatea profesională a asistenților sociali prin conferințe, studii, cercetare, analiză, activități de predare, consultanță, expuneri în cadrul comunităților, prin participarea activă în cadrul organizației profesionale, precum și prin alte acțiuni de eficientizare a activității profesionale.

În spiritul promovării demnității profesiei, asistentul social se va preocupa permanent ca partenerii, asociații și/sau angajații săi să nu lezeze drepturile persoanelor cu care interacționează în actul profesional, să nu diminueze increderea publică în profesionalismul, onestitatea și responsabilitatea membrilor Colegiului, precum și pentru a preveni și elibera practicarea ilegală a profesiei de asistent social, sesizând în acest sens Colegiul.

ART.96 Obligații față de beneficiari

(1) Relațiile asistentului social cu beneficiarii serviciilor sale profesionale se bazează pe onestitate și confidențialitate, asistentul social având obligația de a informa beneficiarii asupra problemelor specifice și cheltuielilor probabile pe care le implică prestarea serviciilor de asistență socială.

(2) Asistentul social are obligația de a informa beneficiarul - persoană fizică sau persoană juridică - în timp util asupra oricărora modificări intervenite în legătură cu prestația sa, care ar putea influența calitatea, costurile sau termenele de prestare a serviciilor.

(3) Asistentul social întreprinde toate măsurile care să îi permită intreruperea, la nevoie, a relațiilor contractuale cu acei beneficiari sau cu acei angajatori care, prin cerințele sau atitudinea lor pe parcursul desfășurării activităților contractate, generează situații incompatibile.

(4) Respectarea principiului autodeterminării obligă asistentul social să nu decidă în numele beneficiarului.

(5) Asistentul social sprijină beneficiarii pentru identificarea și dezvoltarea resurselor în vederea alegerii celei mai bune opțiuni și acordă toată atenția necesară intereselor celorlalte părți implicate în activitatea de asistență socială.

(6) Asistentul social poate limita drepturile beneficiarilor la autodeterminare atunci când acesta consideră că acțiunile prezente și/sau viitoare ale beneficiarilor prezintă un risc pentru ei însăși și/sau pentru alte persoane.

(7) Asistentul social va furniza serviciile de asistență socială beneficiarilor numai în contextul unei relații profesionale contractuale și al consimțământului informat al beneficiarului, după caz.

(8) În cazul în care beneficiarii serviciilor de asistență socială nu au capacitatea de a-și exprima în scris consimțământul sau de a contracta, asistentul social trebuie să protejeze interesele beneficiarului serviciului său, urmărind obținerea consimțământului scris al reprezentantului legal al acestuia, după caz.

(9) Asistentul social utilizează un limbaj clar și adecvat pentru a informa beneficiarii serviciilor de asistență socială despre scopul, riscurile și limitele serviciilor, costurile legate de serviciul respectiv, alternativele existente, dreptul beneficiarilor de a refuza sau de a rezilia relațiile contractuale stabilite, precum și despre perioada pentru care sunt încheiate raporturile contractuale de asistență socială.

(10) În situațiile în care beneficiarul serviciilor de asistență socială nu înțelege sau are dificultăți în a înțelege limbajul utilizat în practică, asistentul social trebuie să se asigure că acesta a înțeles condițiile prezентate, în acest sens asigurând beneficiarului o explicație detaliată, direct sau prin intermediul unui translator/interpret, după caz.

(11) Asistentul social informează beneficiarii serviciilor de asistență socială cu privire la limitele și riscurile furnizării de servicii prin intermediul tehnicii de calcul și de comunicare moderne, solicitând acordul scris al acestora pentru orice înregistrare audio și video, precum și pentru prezența unei terțe persoane, în calitate de observator sau supravizor.

(12) Pentru a asigura o intervenție competență, asistentul social are dreptul și obligația de a asigura și de a utiliza servicii și tehnici specializate de intervenție, în condițiile respectării obligației de formare profesională continuă, potrivit legii.

(13) Asistentul social prestează serviciile profesionale în concordanță cu specificul cultural al beneficiarilor, adaptându-se diversității culturale prin cunoașterea, înțelegerea, acceptarea și valorizarea modelelor culturale existente.

(14) Asistentul social trebuie să dețină cunoștințe de bază despre mediul cultural și caracteristicile grupului sau comunității din care fac parte beneficiarii serviciilor de asistență socială.

(15) Formarea profesională a asistentului social îi permite acestuia înțelegerea diversității sociale și culturale privind etnia, religia, sexul și/sau orientarea sexuală, vîrstă, statutul marital, convingerile politice și religioase sau dizabilitățile mentale ori fizice ale beneficiarului.

(16) Asistentul social evită conflictele de interes în exercitarea profesiei și promovează o abordare imparțială a situațiilor profesionale.

(17) Asistentul social informează beneficiarul despre posibilele conflicte de interes și intervine, după caz, în prevenirea sau rezolvarea acestora.

(18) În anumite cazuri, protejarea beneficiarului poate conduce la încheierea relației profesionale și orientarea clientului către un alt profesionist sau către un alt serviciu care să corespundă nevoii acestuia.

(19) Asistentul social nu folosește relația profesională cu beneficiarul serviciilor sale profesionale pentru obținerea de avantaje sau alte beneficii de orice natură în interes personal.

(20) Asistentul social este obligat să atenueze sau să prevină conflictele de interese existente sau posibile.

(21) Asistentul social se bazează în activitatea profesională pe principiile respectării și apărării intimității beneficiarului, confidențialității acestuia, precum și pe principiul utilizării responsabile a informațiilor obținute în timpul exercitării profesiei sau în legătură cu aceasta.

(22) Asistentul social nu poate solicita informații despre viața privată a beneficiarului serviciilor sale, decât în cazul în care acestea sunt relevante pentru intervenție, asistentul social având obligația păstrării confidențialității în privința acestora.

(23) În anumite situații, asistentul social poate dezvăluî informații confidențiale, cu acordul beneficiarilor sau ai reprezentanților legali ai acestora, după caz.

(24) Asistenții sociali pot dezvăluî informații confidențiale fără acordul beneficiarilor, în condițiile legii și ale actelor normative adoptate în vederea executării acesteia sau atunci când nedezvăluirea acestora ar pune în pericol viața, integritatea fizică a beneficiarilor sau a altor persoane.

(25) Asistentul social informează beneficiarii serviciilor de asistență socială despre încălcarea confidențialității informațiilor pe care le dețin în legătură cu aceștia, motivația avută în vedere, precum și despre posibilele consecințe, în condițiile legii.

(26) Asistentul social trebuie să păstreze confidențialitatea asupra identității beneficiarilor, atunci când acesta prezintă informații în mass-media, în condițiile legii. În cazul în care autoritățile publice competente solicită, pe cale legală, informații despre un anumit caz sau atunci când sunt puse în pericol interesele legitime, viața ori integritatea beneficiarilor, asistentul social poate dezvăluî informațiile cerute, în condițiile legii. Accesul la documentele beneficiarilor și transferul acestora se realizează astfel încât să se asigure protecția deplină a informațiilor confidențiale conținute. Accesul la documentele beneficiarilor este permis profesioniștilor care lucrează în echipă pluridisciplinară, supervisorilor sau coordonatorilor activității profesionale de asistență socială, precum și altor persoane autorizate în condițiile legii.

(27) La cerere, beneficiarii au acces la informații din propriile dosare, în măsura în care asistentul social apreciază că acestea servesc intereselor lor și nu prejudiciază alte persoane.

(28) La încheierea serviciilor, asistentul social are responsabilitatea de a arhiva dosarele clienților pentru a asigura accesul la informație în viitor și protecția informațiilor confidențiale.

(29) Contactele fizice între asistenții sociali și beneficiarii serviciilor de asistență socială trebuie evitate în cazul în care se constată că acest lucru îi prejudiciază în vreun fel pe aceștia. Asistentul social care se angajează în contacte fizice cu beneficiarii trebuie să aibă responsabilitatea de a stabili limite adecvate diferențelor culturale, în condițiile legii.

(30) Asistentul social nu poate întreține relații sexuale cu beneficiarii serviciilor de asistență socială sau cu rudele acestuia, pe toată durata prestării serviciilor profesionale către aceștia. Asistentul social nu manifestă față de beneficiarii actului său profesional comportamente verbale sau fizice de natură sexuală, menite să înțelese ca avansuri sexuale sau solicitări de favoruri sexuale.

(31) Asistentul social folosește un limbaj adecvat și respectuos față de client și evită folosirea termenilor care pot aduce prejudicii persoanelor, grupurilor sau comunităților.

(32) Asistentul social va asigura continuitatea serviciilor în cazul în care acestea sunt întrerupte de factori cum ar fi: transferul, boala, indisponibilitatea temporară etc.

(33) Asistentul social poate finaliza relația profesională cu beneficiarii, precum și serviciile oferite acestora atunci când acestea nu mai răspund nevoilor și intereselor acestora.

(34) Asistentul social se asigură că finalizarea relației profesionale cu beneficiarii și a serviciilor oferite este un proces planificat, asupra căruia beneficiarii dețin toate informațiile necesare.

ART.97 Obligații față de membrii corpului profesional

Relațiile dintre asistenții sociali se bazează întotdeauna, indiferent de interesele personale sau ale persoanelor pe care le asistă, pe respect profesional reciproc. Asistentul social își construiește

reputația profesională numai pe baza competenței sale profesionale, fără a folosi mijloace de reclamă sau alte mijloace comerciale, altele decât cele prevăzute de lege.

Concurența profesională între asistenții sociali se bazează numai pe competența și calitatea serviciilor profesionale oferite beneficiarilor.

Sunt interzise și sunt considerate acte de concurență profesională neloială următoarele acțiuni:

a) tentativa sau acțiunea de denigrare sau de discreditare a asistenților sociali în scopul atragerii beneficiarilor de servicii de asistență socială;

b) practicarea profesiei sub standardele de calitate stabilite prin ghidurile de bună practică în domeniu sau prin normele privind exercitarea profesiei de asistent social, precum și prin stabilirea unor onorarii derizorii având ca scop atragerea beneficiarilor serviciilor de asistență socială;

c) utilizarea unor mijloace de presiune sau a funcției deținute în vederea atragerii beneficiarilor serviciilor psihologice sau în alt scop personal;

d) utilizarea oricărora informații de specialitate nepublicate sau neoficiale, la care asistentul social a avut acces pe diferite căi, în scopul obținerii de avantaje personale.

Orice litigiu între asistenții sociali cu privire la exercitarea profesiunii de asistent social trebuie comunicat imediat pentru conciliere Colegiului.

Comisia de deontologie profesională are competența analizării situației de litigiu create, precum și desfășurării tuturor actelor necesare concilierii, înainte de sesizarea altor instanțe.

ART.98 Obligațiile asistentului social în relațiile cu instituțiile publice

Asistentul social, salariat sau membru al unor comisii sau organisme de specialitate ale unor instituții publice, nu va divulga și nu va folosi în scopul obținerii de avantaje materiale personale, familiale sau de grup informații de specialitate care nu au fost făcute publice. Asistentul social, salariat sau membru al unor comisii ori organisme publice sau tehnice de analiză ori decizie, nu se poate pronunța asupra unor acte sau documentații la a căror realizare este implicat personal.

Asistentul social nu va oferi avantaje materiale sau de orice altă natură unui funcționar public, cu intenția de a influența o decizie de care este interesat.

Asistentul social care își desfășoară activitatea în cadrul unei instituții a administrației publice, în învățământ sau participă în diverse foruri decizionale ori de jurizare nu va accepta avantaje materiale sau de orice natură oferite pentru a influența decizia sa.

ART.99 Sanctiunile disciplinare. Raspunderea disciplinara a asistentului social

Încălcarea de către asistenții sociali a dispozițiilor prevăzute în prezentul cod constituie abatere disciplinară. În urma realizării cercetării disciplinare, Comisia de deontologie profesională și organele de conducere ale Colegiului, după caz, apreciază gravitatea fiecărui caz de încălcare a dispozițiilor prezentului cod.

Procedura răspunderii disciplinare și deontologice a asistentului social are la bază prevederile Legii nr. 466/2004 privind Statutul asistentului social, denumită în continuare lege, și ale art. 20 și 21 din Regulamentul de organizare și funcționare al Colegiului Național al Asistenților Sociali.

Plângerile și reclamațiile privind încălcarea Codului deontologic al profesiei de asistent social, precum și a dispozițiilor legale privind exercitarea profesiei de asistent social vor fi adresate președintelui Colegiului Național al Asistenților Sociali, denumit în continuare Colegiu, care va lăsa măsurile necesare în vederea încheierii cercetării disciplinare.

Cercetarea disciplinară este o cercetare profesională realizată în scopul analizării și soluționării actelor de sesizare privind încălcarea de către asistenții sociali a normelor deontologice ale profesiei, precum și a altor aspecte privind condițiile prestării serviciilor de asistență socială.

Responsabilitatea analizării pe fond a sesizărilor primite aparține Comisiei de deontologie profesională a Colegiului.

După înregistrarea sesizării, în termen de maximum 15 zile de la data primirii sesizării, președintele Colegiului convoacă prin decizie Comisia de deontologie profesională a Colegiului, pentru analizarea și soluționarea actului de sesizare înregistrat, fixând data și locul ședinței. La data stabilită prin convocator, Comisia de deontologie profesională analizează actul de sesizare primit și în funcție de conținutul acestuia propune Biroului executiv soluționarea acesteia sau punerea în mișcare a procedurii cercetării disciplinare prealabile.

Procedura cercetării disciplinare prealabile urmărește obținerea tuturor datelor necesare în vederea soluționării pertinente a sesizării primite. Comisia de deontologie profesională poate convoca și audia persoanele care au legătură cu faptele sesizate, poate adresa cereri către autoritățile responsabile sau poate solicita avizul celorlalte comisii operative ale Biroului executiv.

Comisia de deontologie profesională poate solicita avizul consilierului juridic, în legătură cu interpretarea și aplicarea actelor normative incidente în cauză.

Comisia de deontologie profesională poate hotărî deplasarea unei comisii de control profesional constituite din asistenți sociali principali, în vederea cercetării faptelor care au fost deduse judecății.

Cercetarea disciplinară prealabilă nu poate depăși în niciun caz 15 zile de la data stabilirii primei ședințe a Comisiei de deontologie profesională. Cercetarea disciplinară prealabilă va conține în mod obligatoriu audierea asistentului social sau a asistenților sociali care formează obiectul sesizării. În cazul existenței unor motive întemeiate pentru care nu este posibilă audierea asistenților sociali care formează obiectul sesizării, Comisia de deontologie profesională va solicita acestora un punct de vedere asupra faptelor sesizate, în baza unui chestionar anteformulat de către membrii comisiei operative. Rezultatele obținute în urma realizării cercetării disciplinare prealabile vor fi anexate la propunerea de soluționare aprobată de către Comisia de deontologie profesională, ce va fi înaintată Biroului executiv, în vederea aprobării.

Biroul executiv aprobă prin hotărâre propunerea de soluționare a cazului sesizat și dispune comunicarea hotărârii către reclamant, persoanele sancționate și autoritățile competente, după caz. În cazuri excepționale, Biroul executiv poate manda președintele Colegiului pentru aprobarea propunerii înaintate de către Comisia de deontologie profesională. În cazul în care anumite persoane sunt nemulțumite de soluția dată prin hotărârea aprobată de Biroul executiv, acestea pot utiliza calea de atac prevăzute la art. 20 din Regulamentul de organizare și funcționare al Colegiului Național al Asistenților Sociali, în termen de 15 zile de la data comunicării hotărârii. Hotărârea Biroului executiv rămâne definitivă în cazul necontestării acesteia în termen de 15 zile de la comunicare, precum și în cazul în care aceasta este confirmată de hotărârea Consiliului național, adoptată în condițiile legii și ale Regulamentului de organizare și funcționare al Colegiului Național al Asistenților Sociali.

Spitalul nostru care are încadrați asistenți sociali va sesiza Colegiului orice faptă a acestora prin care sunt încălcate dispozițiile Codului deontologic al profesiei de asistent social, precum și alte dispoziții obligatorii în exercitarea profesiei de asistent social.

CAPITOLUL X

ETICA SI DEONTOLOGIA ASISTENTULUI MEDICAL

ART. 100 Principii generale

Principiile fundamentale în baza caror se exercită profesia de asistent medical pe teritoriul României sunt următoarele:

- exercitarea profesiei se face exclusiv în respect față de viața și de persoana umană;
- în orice situație primează interesul pacientului și sănătatea publică;
- respectarea în orice situație a drepturilor pacientului;
- colaborarea, ori de câte ori este cazul, cu toți factorii implicați în asigurarea stării de sănătate a pacientului;
- acordarea serviciilor se va face la cele mai înalte standarde de calitate posibile, pe baza unui nivel înalt de competențe, aptitudini practice și performante profesionale fără niciun fel de discriminare;
- în exercitarea profesiei asistentii medicali generaliști, moasele și asistentii medicali trebuie să dovedească loialitate și solidaritate unii față de alții în orice imprejurare, să își acorde colegial ajutor și suport pentru realizarea îndatoririlor profesionale;
- asistentii medicali generaliști, moasele și asistentii medicali trebuie să se compore cu cinstă și demnitate profesională și să nu prejudicieze în niciun fel profesia sau să submineze încrederea pacientului.

ART.101 Responsabilitatea personala, integritatea si independenta profesionala a asistentilor medicali

Asistentul medical trebuie sa evite in exercitarea profesiei atitudinile ce aduc atingere onoarei profesiei si sa evite tot ceea ce este incompatibil cu demnitatea si moralitatea individuala si profesionala. Asistentul medical generalist are obligatia sa manifeste o conduită ireprosabilă fata de bolnav, respectând întotdeauna demnitatea acestuia. În caz de pericol public, asistentul medical nu are dreptul să își abandoneze bolnavii, cu excepția unui ordin formal al unei autorități competente, conform legii. Asistentul medical este răspunzător pentru fiecare dintre actele lui profesionale. Pentru riscurile ce decurg din activitatea profesională, asistentii medicali încheie o asigurare de raspundere civilă pentru greseli în activitatea profesională. Încredințarea atribuțiilor proprii unor persoane lipsite de competență constituie greșeala deontologică.

Asistentul medical trebuie să comunice cu pacientul într-o manieră adecvată, folosind un limbaj respectuos, minimalizând terminologia de specialitate pe intelesul acestora.

Asistentul medical trebuie să evite orice modalitate de a cere recompense, altele decât formele legale de plată.

ART. 102 Raporturi profesionale cu alti profesionisti din domeniul medico-sanitar si institutiile
Raporturile profesionale cu alti profesionisti din domeniul sanitar în baza spiritului de echipă, asistentii medicali își datorează sprijin reciproc.

Constituie încalcări ale regulilor etice:

- jignirea și calomnierea profesională;
- blamarea și defaimarea profesională;
- orice alt act sau fapt care poate aduce atingere demnității profesionale a asistentului medical.

În cazul unor neîntelegeri, în considerarea calitatii profesionale, conflictul în prima instanță trebuie mediat de biroul consiliului județean al OAMGAMR și de Biroul executiv la nivel național al OAMGAMR. Dacă acesta persistă, cei implicați se pot adresa Comisiei de etica și deontologie a OAMGAMR sau justiției, fiind interzisa perturbarea activității profesionale din aceste cauze. În cazul în care se constată încalcări ale regulilor etice, se urmărează procedura de sanctionare, conform prevederilor legale în vigoare. În cazul colaborării mai multor asistenți medicali pentru examinarea, tratamentul sau îngrijirea aceluiași pacient, fiecare practician își asuma responsabilitatea individuală prin aplicarea parafei profesionale în dreptul fiecărei manevre sau tehnici execute personal. În interesul pacientilor, asistentii medicali vor avea relații de colaborare cu celelalte profesii din domeniul sanitar, cu respectarea demnității și onoarei profesionale.

Raporturile profesionale cu institutiile

Spitalul urmărește să asigure condiții optime asistentului medical în exercitarea profesiei. Asistentul medical aduce la cunoștința persoanelor competente și autoritatilor competente orice circumstanță care poate prejudicia îngrijirea sau calitatea tratamentelor, în special în ceea ce privește efectele asupra persoanei sau care limitează exercitiul profesional. Asistentul medical, în concordanță cu diferențele niveluri de responsabilitate pe care le îndeplinește, contribuie la orientarea politicilor și dezvoltarea sistemului de sănătate.

ART. 103 Educația medicală continuă

În vederea creșterii gradului de pregătire profesională, asistentii medicali au obligația să efectueze cursuri și alte forme de educație continuă creditate de OAMGMAMR, precum și alte forme de educație continuă prevăzute de lege pentru îndeplinirea numarului minim de credite anual necesar reautorizării exercitării profesiei.

ART.104 Obligații etice și deontologice

Obligația acordării îngrijirilor medicale Asistentul medical, în exercitarea profesiei, nu poate face discriminări pe baza rasei, sexului, varstei, apartenenței etnice, originii naționale sau sociale, religiei, opiniilor politice sau antipatiei personale, a condiției sociale fata de pacienti. Asistentul medical are obligația de a lăsa măsuri de acordare a primului ajutor, de a acorda asistența medicală și îngrijirile necesare în limita competenței lor profesionale. În caz de calamități naturale (cutremure, inundații, epidemii, incendii) sau accidente în masă (naufragii, accidente rutiere sau aviaticce, accidente nucleare etc.), asistentul medical este obligat să răspunda la chemare și să își ofere de bunavoie serviciile de îngrijire, imediat ce au luat cunoștința despre eveniment. Voința pacientului în alegerea asistentului

medical trebuie intotdeauna respectata, indiferent care ar fi sensul acesteia. Daca pacientul se afla intr-o stare fizica sau psihica ce nu ii permite exprimarea lucida a vointei, apartinatorii sau apropiatii celui suferind trebuie preveniti si informati corect, pentru a hotari in numele acestuia, cu exceptia imposibilitatii (de identificare, de comunicare, de deplasare etc.) sau a urgentelor. Daca in urma examinarii sau in cursul ingrijirilor asistentul medical considera ca nu are suficiente cunostinte sau experienta pentru a asigura o asistenta corespunzatoare, se va consulta cu alii colegi sau va indruma bolnavul catre alii specialisti. Asistentul medical va pastra o atitudine de stricta neutralitate si neamestec in problemele familiale (morale, materiale etc.) ale pacientului, exprimandu-si parerea numai daca interventia este motivata de interesul sanatatii pacientului, cu consintamantul prealabil al acestuia. Asistentul medical poate refuza acordarea unor ingrijiri catre pacient atunci cand refuzul este justificat de interesul sanatatii pacientului, cu exceptia situatiilor de urgență.

Respectarea drepturilor pacientului

Pacientul are urmatoarele drepturi: dreptul la informatia medicala, dreptul la consintamant, dreptul la confidentialitatea informatiilor si viata privata, drepturi in domeniul reproducerii, drepturi la tratament si ingrijiri medicale.

Consintamantul

O interventie medicala nu se poate efectua decat dupa ce pacientul sau reprezentantul legal al acestuia, in cunostinta de cauza, si-a dat consintamantul. Pacientul are dreptul sa refuze sau sa opreasca o interventie medicala, asumandu-si in scris raspunderea pentru decizia sa; consecintele refuzului sau, al opririi actelor medicale trebuie explicate pacientului.

Consintamantul pacientului sau, dupa caz, al reprezentantului legal al acestuia este obligatoriu:

- pentru recoltarea, pastrarea, folosirea tuturor produselor biologice prelevate din corpul sau, in vederea stabilirii diagnosticului sau a tratamentului cu care acesta este de acord;
- in cazul supunerii la orice fel de interventie medicala;
- in cazul participarii sale la invatamantul medical clinic si la cercetarea stiintifica;
- in cazul fotografierii sau filmarii sale intr-o unitate medicala;
- in cazul donarii de sange in conditiile prevazute de lege.

Consintamantul pacientului sau al reprezentantului legal al acestuia, dupa caz, nu este obligatoriu in urmatoarele situatii:

- cand pacientul nu isi poate exprima vointa, dar este necesara o interventie medicala de urgență;
- in cazul in care furnizorii de servicii medicale considera ca interventia este in interesul pacientului, iar reprezentantul legal refuza sa isi dea consintamantul, asistentul medical este obligat sa anunte medicul curant/de garda (decizia fiind declinata unei comisii de arbitraj de specialitate).

Secretul profesional

Secretul profesional este obligatoriu. Secretul profesional exista si fata de apartinatori, colegi sau alte persoane din sistemul sanitar, neinteresate in tratament, chiar si dupa terminarea tratamentului si decesul pacientului. Obiectul secretului profesional il constituie tot ceea ce asistentul medical, in calitatea lui de profesionist, a aflat direct sau indirect in legatura cu viata intima a pacientului, a familiei, a apartinatorilor, precum si problemele de diagnostic, prognostic, tratament, circumstante in legatura cu boala si alte diverse fapte, inclusiv rezultatul autopsiei.

Asistentul medical raspunde disciplinar pentru destinuirea secretului profesional, exceptie facand situatia in care pacientul si-a dat consintamantul expres pentru divulgarea acestor informatii, in tot sau in parte. Interesul general al societatii (prevenirea si combaterea epidemiiilor, a bolilor venereice, a bolilor cu extindere in masa si altele asemenea prevazute de lege) primeaza fata de interesul personal al pacientului. In comunicarile stiintifice, cazurile vor fi astfel prezентate incat identitatea pacientului sa nu poata fi recunoscuta. Informatiile cu caracter confidential pot fi furnizate de catre asistentul medical numai in cazul in care pacientul isi da consintamantul explicit sau daca legea o cere in mod expres.

ART.105 Situatii speciale in practicarea profesiunii in sistem institutionalizat

Situatia bolnavului psihic

Persoanele cu tulburari psihice beneficiaza de asistenta medicala si de ingrijiri de sanatate de acelasi calitate cu cele aplicate altor categorii de bolnavi si adaptate cerintelor lor de sanatate. Orice persoana cu tulburari psihice trebuie aparata de daunele pe care ar putea sa i le produca administrarea

nejustificata a unui medicament, tehnica sau manevra de ingrijire si tratament, de maltratarile din partea altor pacienti sau persoane ori de alte acte de natura sa antreneze o suferinta fizica sau psihica. Pacientul cu tulburari psihice trebuie sa fie implicat in procesul de luare a deciziei atat cat permite capacitatea lui de intelegerere. In cazul in care pacientul cu tulburari psihice nu isi poate exprima liber vointa, consimtamantul in scris trebuie luat de la reprezentantul legal al acestuia. Nu este necesara obtinerea consimtamantului in conditiile cand este necesara interventia de urgență. Pacientul are dreptul sa refuze sau sa opreasca o interventie medicala, dupa caz, asumandu-si in scris raspunderea pentru decizia sa; consecintele refuzului sau ale opririi actelor medicale trebuie explicate pacientului, cu informarea medicului, daca intreruperea tratamentului sau a ingrijirilor are drept consecinta punerea in pericol a vietii pacientului. Orice persoana care sufera de tulburari psihice trebuie tratata cu omenie si respectul demnitatii umane si trebuie sa fie aparata impotriva oricaror forme de exploatare economica, sexuala sau de alta natura, impotriva tratamentelor vatamatoare si degradante. Nu este admisa nicio discriminare bazata pe o tulburare psihica.

Prescrierea, eliberarea pe baza unei retete medicale si administrarea drogurilor

Prescrierea, eliberarea pe baza unei retete medicale si administrarea drogurilor, in alte conditii decat cele prevazute de lege, constituie infractiune. Pacientul privat de libertate Asistentului medical care ingrijeste un pacient privat de libertate ii este interzis sa aduca atingere integritatii fizice, psihice sau demnitatii acestuia. Daca asistentul medical constata ca pacientul privat de libertate a suportat maltratari, acesta au obligatia sa informeze organele competente.

Situatia pacientilor infectati cu HIV sau bolnavi de SIDA

Pacientii infectati cu HIV sau bolnavi de SIDA au dreptul la ingrijire si tratament medical in mod nediscriminatoriu, asistentul medical fiind obligat sa asigure ingrijirile de sanatate si tratamentele prescrise acestor pacienti. Păstrarea confidentialitatii asupra datelor privind persoanele infectate cu HIV sau bolnave de SIDA este obligatorie pentru asistentul medical care are in ingrijire, supraveghere si/sau tratament astfel de persoane. Intre specialistii medico-sanitari, informatiile cu privire la statusul HIV/SIDA al unui pacient trebuie sa fie comunicate.

ART.106 Probleme ale ingrijirii minorilor

Daca asistentul medical apreciaza ca minorul este victimă unei agresiuni sau privatiuni, trebuie sa incerce sa il protejeze, uzand de prudente, si sa alerteze autoritatea competenta. Asistentul medical trebuie sa fie apărătorul copilului bolnav, daca apreciaza ca starea de sanatate nu este bine inteleasă sau nu este suficient de bine protejată. În vederea efectuării tehnicilor si/sau a manevrelor de ingrijire si/sau de tratament asupra unui minor, consimtamantul trebuie obținut de la reprezentantul legal al minorului, cu excepția situațiilor de urgență.

ART.107 Probleme ale experimentarii pe om

Se interzice provocarea de imbolnaviri artificiale unor oameni sănătoși, din rătăciuni experimentale. Dispozitivele prezentului articol se completează cu celelalte prevederi legale incidente în materie. Impunerea, cu forță sau prin inducere în eroare, a experimentului pe om reprezintă o abateră gravă pentru orice asistent medical care participă în mod voluntar și conscient la asemenea fapte.

CAPITOLUL XI

ETICA SI DEONTOLOGIA ECONOMISTULUI

ART.108 Economistul

Profesia de economist are un intelese larg, deoarece economia reprezinta o arie largă de cunoștințe. Elementele cel mai des întâlnite sunt studiul, analiza și prognoza tendințelor financiare, industriale și comerciale, precum și consilierea acordată ca rezultat al acestei analize. Câteva aspecte incită profesia de economist, în principal: *etica profesională, independența și credibilitatea acestei profesii*.

ART.109 Economistul și etica

O caracteristică importantă a profesionistului economist o reprezintă acceptarea responsabilității acestuia față de investitori, clienți, guvernanți, angajatori, angajați, și alte categorii de utilizatori ai serviciilor economice, ce tratează integritatea și credibilitatea economistilor, în vederea dezvoltării și funcționării economice.

Încrederea în profesionistul economistului impune o răspundere publică, interesul public fiind definit drept o bunăstare colectivă a comunității și instituțiilor în care economisti sunt angajați. Comportamentul și activitatea economistilor au un impact relevant asupra creșterii economice din institutia în care ei operează.

Profesia de economist are un rol important în societate. Acționarii, investitorii, creditorii, angajatorii, guvernul se bazează pe economisti pentru realizarea contabilității financiare, elaborarea raportărilor economico-financiare, consultanță în materie fiscală, management finanțier eficient, control al activitatilor desfasurate, analize și monitorizare a indicatorilor de performanță etc.

Comportamentul și atitudinea economistilor în furnizarea acestor servicii are impact asupra bunăstării economice a instituțiilor în care aceștia activează, a comunității precum și a țării. Economistul este acea persoană care nu face doar să raporteze ci care poate și influența deciziile conducerii instituției astfel că modul cum acesta își desfășoară activitatea este extrem de important. Astfel în ultimul deceniu interesul privind etica în contabilitate și în activitățile economice a înregistrat o creștere. Cu toate acestea, în ciuda interesului crescut persistă unele deficiențe importante cu privire la reguli, principii, valori acestea fiind prezentate într-o manieră segmentată.

Economistul modern trebuie să evolueze în același timp cu dezvoltarea legislației în vigoare, a mediului de afaceri și a noilor tehnici de management. Datorită faptului că foarte mulți oameni se bazează pe deciziile avizate și pe hotărârilor luate de economisti, menținerea unui nivel ridicat de obiectivitate și integritate este esențială în acest domeniu. Încălcarea eticii în domeniul economic va avea întotdeauna repercusiuni atât asupra utilizatorilor serviciilor oferite cât și asupra profesie prin scăderea credibilității acesteia în rândul publicului.

ART. 110 Profesia contabilă

Este în mare măsură auto-reglementată prin diverse asociații profesionale acestea disponând de mijloace interne pentru a pune în aplicare coduri de etică. Codurile etice:

- sunt utilizate de către firme și organisme profesionale pentru a "crea moraliste" paradigmă;
- "pot reduce comportamentul lipsit de etică" și pot crește sau inspira conduită etică și de performanță;
- pot crește încrederea indivizilor în competențele lor și pot crește credința lor în conduită etică a instituției (sau profesie);
- demonstrează că în societate, (sau profesie) există valori morale de conduită în afaceri;
- demonstrează existența responsabilității sociale.

La nivel național, în profesia contabilă, normele de conduită profesională aplicabile membrilor sunt cele stabilite de Camera Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România (C.E.C.C.A.R.) și care pot fi sintetizate după cum urmează (Codul Etic Național al Profesioniștilor Contabili, 2006):

- 1) **Integritatea** – profesionistul contabil trebuie să fie sincer și corect în realizarea serviciilor profesionale.
- 2) **Obiectivitatea** – profesionistul contabil trebuie să fie imparțial și nu trebuie să admită prejudecăți, conflicte de interes sau influențarea sa de către alții.
- 3) **Competența profesională și prudența** – profesionistul contabil trebuie să îndeplinească serviciile profesionale cu competență și are datoria permanentă de a-și menține cunoștințele profesionale și aptitudinile la nivelul solicitat, pentru a se asigura că clientul este beneficiarul unui serviciu profesional competent, bazat pe ultimele evoluții din practică, legislație și tehnică.
- 4) **Confidențialitatea** – profesionistul contabil trebuie să respecte confidențialitatea informațiilor dobândite în timpul îndeplinirii serviciilor profesionale și nu trebuie să utilizeze sau să divulge aceste informații fără autorizare clară și expresă sau numai dacă există un drept legal sau profesional.
- 5) **Comportamentul profesional** – profesionistul contabil trebuie să acționeze într-o manieră conformă cu buna reputație a profesiei și să se abțină de la orice comportament care ar putea discredită profesia.
- 6) **Respectarea normelor tehnice și profesionale** – profesionistul contabil trebuie să-și îndeplinească sarcinile profesionale în conformitate cu normele tehnice și profesionale relevante. În plus, ei trebuie să se conformeze normelor profesionale și tehnice emise de: I.F.A.C., I.A.S.B., C.E.C.C.A.R., C.A.F.R. și legislația relevantă.

CAPITOLUL XII

ETICA SI DEONTOLOGIA CONSILIERULUI JURIDIC

ART. 111 Principii deontologice

Integritatea si autonomia profesionala, respectarea legilor, probitatea, onoarea, vigilenta, confidentialitatea, organizarea, eficacitatea si perseverenta sunt ideile dirigitoare care guverneaza activitatea consilierului juridic.

Indeplinirea corecta si in timp util a atributiilor profesionale confera substanta principiului integritatii profesionale. Consilierii juridici sunt independenti din punct de vedere profesional si se supun numai Constitutiei Romaniei, legii, statutului profesiei si prezentului cod de deontologie profesionala. Prin independenta profesionala in sensul prezentului cod se intlege libertatea de actiune si de opinie care este limitata doar prin dispozitii legale sau regulamentare aplicabile profesiei de consilier juridic. Corectitudinea si integritatea morala sunt valori fundamentale pe care consilierul juridic este obligat sa le respecte atat in timpul serviciului cat si in afara acestuia. Rezultatul activitatii consilierului juridic este o consecinta a urmaririi atente si continue a derularii sarcinilor incredintate. Datoria fiecarui consilier juridic este sa pastreze secretul datelor si informatiilor de care a luat la cunostinta in virtutea exercitarii profesiei cu exceptia unor dispozitii legale sau statutare contrare. Confidentialitatea datelor si informatiilor detinute contribuie la crearea unui climat de siguranta pentru entitatea beneficiara a serviciilor oferite. Organizarea riguroasa a activitatii consilierului juridic se face in scopul satisfacerii celor mai exigeante standarde de calitate si eficacitate a muncii. Prin discernerea intre serviciul oferit si asteptarile beneficiarului, intre asteptarile personale, profesionale si consecintele economice, in activitatea consilierului juridic primeaza respectarea legii. Consilierul juridic este obligat sa depuna esfertul necesar pentru realizarea si reusita sarcinilor ce ii revin in exercitarea profesiei. Respectarea si aplicarea principiilor enuntate constituie un deziderat si un scop al exercitarii profesiei de consilier juridic. Respectarea lor se impune chiar si in afara exercitarii activitatii profesionale, consilierul juridic fiind obligat sa se abtina de la savarsirea de fapte ilegale sau contrarie dispozitiilor statutare ale asociatiei profesionale din care face parte, de natura a aduce atingere principiilor fundamentale, ordini publice si bunelor moravuri sau demnitatii profesiei.

ART.112 Conditii de exercitare a profesiei

Consilierul juridic asigura apararea drepturilor si intereselor legitime ale spitalului in conformitate cu Constitutia si cu legile tarii. In virtutea unei pregatiri profesionale deosebite si a stapanirii perfecte a tehniciilor de asistenta, consiliere si reprezentare consilierul juridic trebuie sa dovedeasca o amanunita cunoastere a problematicii cauzelor supuse spre rezolvare. Apartenenta consilierului juridic pe baza unui contract individual de munca la unitatea sanitara, nu aduce atingere indatoririlor sale profesionale, oportunitati de a alege metodele de lucru sau posibilitatii de luare a unor decizii in plan profesional.

Consilierului juridic ii este interzis in exercitarea profesiei sa tolereze acte ilegale.

Consilierul juridic nu se poate prevala de pozitia sa pentru a satisface anumite interese personale. El va refuza orice oferta sau promisiune de avantaje ilicite si se va abtine de la acte care contravin principiilor moralei si celor de ordine publica.

Consilierul juridic este responsabil de concluziile si actiunile sale in exercitarea profesiei. Profesia de consilier juridic se exercita personal de catre consilierul juridic inscris pe Tabloul profesional al consilierilor juridici definitivi sau stagieri, tinut de catre Colegiile Consilierilor Juridici din Romania. Consilierul juridic va utiliza cu buna credinta mijloacele tehnice si baza materiala puse la dispozitie de catre beneficiarul serviciilor sale.

ART. 113 Indatoriri profesionale si raporturile dintre consilierii juridici

Consilierul juridic trebuie sa asigure transparenta activitatii sale in relatiile cu spitalul, precum si cu teretele persoane sub rezerva respectarii obligatiei de confidentialitate. Lipsa de transparenta poate aduce prejudicii grave imaginii profesiei de consilier juridic si este interzisa cu desavarsire.

Consilierul juridic va evita desfasurarea unor activitati susceptibile de a leza libertatea sa de apreciere a cauzelor incredintate spre rezolvare sau sa fie pus intr-o situatie care poate fi perceputa ca fiind de natura sa lezeze demnitatea profesiei.

Consilierul juridic va accepta sarcinile pe care le considera compatibile cu competenta si functia sa. Consilierul juridic va refuza sarcinile care contravin dipozitiilor legale sau prezentului cod si va luta masurile de precautie necesare pentru a evita situatiile similare.

Consilierul juridic va evita orice conflict de interes care ar aduce atingere imaginii profesiei de consilier sau a spitalului. Nu poate fi considerata evitare de conflict situatia in care consilierul era obligat sa intervină pentru restabilirea legalitatii si nu a intervenit.

Consilierul juridic va respecta specificitatea exercitarii profesiei sale si va sustine independenta acesteia.

Consilierul juridic va sprijini colegii in exercitarea profesiei, in aplicarea si apararea prezentului cod. El va raspunde favorabil la cererea de consultanta a acestora si ii va ajuta in situatii dificile, in limita posibilitatilor sale, in special prin rezolvarea unor probleme de ordin deontologic.

Consilierul juridic va tine cont de opiniiile si practicile colegilor in masura in care acestea nu contravin principiilor generale cuprinse in prezentul cod. Se interzice consilierului juridic orice manifestare de concurenta neloiala iar exercitarea profesiei se face exclusiv pe criterii de competenta profesionala.

ART. 114 Imaginea profesiei

Relatiile intre consilieri juridici se bazeaza pe respect reciproc si buna credinta pentru a constitui un exemplu de integritate a unui corp profesional bine definit. Consilierul juridic trebuie sa promoveze prin comportamentul sau in orice circumstante o imagine favorabila profesiei sale. In acest sens consilierul juridic va constientiza consecintele posibile ale comportamentului sau profesional si ale actelor indeplinite in exercitarea profesiei. Promovarea unei imagini favorabile profesiei se realizeaza prin asigurarea unei prestatii de calitate. Exercitarea profesiei de consilier impune obligatia de largire a orizonturilor cunoasterii profesionale. Consilierul juridic este obligat sa-si desfasoare cu maxima atentie activitatea profesionala si sa dea dovada de cinste si corectitudine in orice circumstante. Formarea imaginii profesiei de consilier este rezultatul efortului comun al tuturor reprezentantilor profesiei de consilier juridic. Perfectionarea continua a profesiei de consilier juridic va fi asigurata prin fixarea si respectarea unor obiective clare, in concordanta cu tendintele generale de dezvoltare ale societatii. Obiectivele generale ale profesiei sunt comune tuturor consilierilor juridici si se respecta ca atare. Celeritatea actiunilor consilierului juridic este esentiala pentru activitatea acestuia, asigurand indeplinirea in conditii optime a sarcinilor incredintate. Consilierii juridici vor sprijini eforturile colegilor pentru mentinerea unui climat de legalitate si profesionalism in domeniu.

ART. 115 Dispozitii finale

Responsabilitatea profesionala a consilierilor juridici este angajata pentru nerespectarea normelor de exercitarea a profesiei stabilite prin lege, statutul profesiei si actele normative in vigoare. Nerespectarea normelor deontologice atrage raspunderea consilierului juridic.

CAPITOLUL XIII ETICA SI DEONTOLOGIA INGINERULUI

ART. 116 Etica inginerului

Codul de etica a inginerului cuprinde ansamblul caracteristicilor ce definesc calitatea activitatii profesionale, precum si demnitatea inginerilor in procesul creatiei tehnico-stiintifice si al productiei si in societate.

Responsabilitatile care-i incumba inginerului il obliga la respectarea neconditionata a Codului profesiei si la o inalta tinuta cetateniesca. Activitatea sa trebuie sa se caracterizeze prin competenta, profesionalism, creativitate, cinste, responsabilitate si patriotism.

In intreaga sa activitate, inginerul va actiona aplicand urmatoarele principii deontologice:

Desfasurarea activitatii profesionale la nivelul calitativ cel mai inalt, cu responsabilitate si cinste fata de firma si client.

Comportarea de natura sa contribuie la cresterea prestigiului de inginer, prin:

- devotament fata de profesiunea aleasa;
- efort personal de imbunatatire continua a propriilor cunostinte si deprinderi;
- instruirea si perfectionarea profesionala si asigurarea conditiilor pentru cresterea experientei persoanelor subordonate;

- promovarea spiritului de echipa, curajului opiniilor, încrederii și respectului reciproc;
 - pastrarea echilibrului între dorința de afirmare și modestia, care trebuie să-l caracterizeze.
- Acordarea importanței cuvenite aspectelor ecologice, sociale și economice, în rezolvarea problemelor inginerești. Realizarea numai a celor sarcini sau lucrări pentru care are competența necesara.
- Apel la sfatul și experiența altor specialisti, ori de câte ori interesele instituției sau clientului vor fi mai bine servite în acest mod.

Evitarea oricărei concurențe neloiale cu alți ingineri prin publicitate defaimatoare, exploatarea financiară a poziției sale sau a poziției unui subordonat, critica publică a altor ingineri în probleme care tin de profesie, exercitarea de presiuni sau influente pentru obținerea de avantaje nemerită.

Furnizarea de informații tehnice corecte, comparabile pe plan național

Promovarea și utilizarea metodelor și tehnicilor de asigurare a calității.

Acordarea de consultanță tehnică, economică și ecologică corecta.

Refuzul preluării de lucrări sau sarcini care nu sunt corecte din punct de vedere tehnic, economic sau legal și care, în mod evident, pot prejudicia interesele instituției.

Respectarea drepturilor și intereselor de proprietate ale altor persoane sau instituției.

CAPITOLUL XIV SANCTIUNI DISCIPLINARE SI DISPOZITII FINALE

ART. 117 Raspunderea personalului Spitalului Clinic de Boli Infectioase și Pneumoftiziologie Dr. Victor Babes din Timisoara

Incalcarea dispozitiilor prezentului cod de conduită constituie abatere și atrage raspunderea disciplinara a personalului, în condițiile legii, precum și raspunderea civilă, penală, administrativă sau materială, după caz. Comisiile interne cu atributii disciplinare au competența de a cerceta incalcarea prevederilor prezentului cod de conduită și de a propune aplicarea sanctiunilor disciplinare în condițiile Legii nr. 53/2003 – Codul Muncii, republicată, cu modificările ulterioare. În cazurile în care faptele savarsite intrunesc elementele constitutive ale unor infracțiuni, vor fi sesizate organele de urmărire penală competente.

Raspunderea disciplinara -constituie abateri disciplinare următoarele fapte, enumerarea nefiind limitativa:

- ✓ intarzierea sistematică în efectuarea lucrarilor /activitatilor
- ✓ neglijenta sistematică în efectuarea lucrarilor/activitatilor
- ✓ absente nemotivate de la serviciu
- ✓ nerrespectarea programului de munca
- ✓ intervențiile pentru soluționarea unor cereri în afara cadrului legal
- ✓ nerrespectarea secretului profesional sau a confidențialității lucrarilor cu acest caracter
- ✓ manifestări care aduc atingere prestigiului instituției publice în care își desfășoară activitatea angajatul
- ✓ desfasurarea în timpul programului de lucru a unor activități cu caracter politic
- ✓ refuzul de a indeplini atributiile de serviciu conform fisiei de post
- ✓ incalcarea altor obligații prevăzute în prezentul cod
- ✓ incalcarea obligațiilor enumerate în Regulamentul Intern al spitalului ce constituie abateri disciplinare

Sanctiunea disciplinara

(1) Savarsirea de către personalul contactual a abaterilor de la art. 117 din prezentul Cod se sanctionează, conform Legii 53/2003 – Codul Muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare astfel:

- a. avertismențul scris
- b. retrogradarea din funcție, cu acordarea salarului corespunzător functiei în care s-a dispus retrogradarea, pentru o durată ce nu poate depăși 60 de zile
- c. reducerea salariului de bază pe o durată de 1-3 luni cu 5-10 %

- d. reducerea salariului de baza si sau, dupa caz, si a indemnizatiei de conducere pe o perioada de 1-3 luni cu 5-10 %
 - e. desfacerea disciplinara a contractului individual de munca
- (2) La individualizarea sanctiunii disciplinare se va tine seama de cauzele si gravitatea abaterii disciplinare, imprejurarile in care aceasta a fost savarsita, gradul vinovatiei si consecintele abaterii, comportarea generala in timpul serviciului a angajatului, precum si de existenta in antecedentele acestuia a altor sanctiuni disciplinare care nu au fost radiate in conditiile legii in vigoare.
- (3) In cazul in care fapta unui salariat cuprinde elementele constitutive ale unei infractiuni si au fost sesizate organele de urmarire penala in conditiile Codului de procedura penala, procedura angajarii raspunderii disciplinare se suspenda pana la dispunerea clasarii ori renuntarii la urmarirea penala sau pana la data la care instanta judecatoreasca dispune achitarea, renuntarea la aplicarea pedepsei, amanarea aplicarii pedepsei sau incetarea procesului penal .
- (4) In situatia in care un angajat a savarsit o abatere disciplinara si prezinta lui poate influenta cercetarea administrativa, managerul are obligatia de a interzice accesul acestuia la documentele care pot influenta cercetarea sau, dupa caz, de a dispune mutarea temporara a acestuia in cadrul altui compartiment sau altei structuri a institutiei.

ART.118

- (1) Prezentul cod de conduită etica și deontologie profesionala completează Regulamentul intern al Spitalului și contractele pe care angajații și colaboratorii le au cu instituția.
- (2) Prezentul cod intră în vigoare după aprobarea Comitetului Director.
- (3) Pentru informarea angajaților și a cetățenilor, Codul de Conduită etica și deontologie profesională va fi afișat pe site-ul Spitalului www.spitalul-vbabes-tm.ro.
- (4) Consilierul de etica va transmite pe e-mail responsabililor de structuri Codul de conduită etica și deontologie profesională a spitalului
- (5) Consilierul de etica va verifica gradul de cunoaștere al Codului de către angajații instituției.
- (6) Consilierul de etica va aduce la cunoștința personalului nou angajat prevederile Codului de conduită etica al instituției.
- (7) Constituie abatere disciplinara refuzul angajaților de a lua la cunoștință prevederile Codului de conduită etica și deontologie profesională a spitalului.
- (8) Comisia de monitorizare a controlului intern managerial va actualiza Codul de conduită etica a spitalului în termen de 30 de zile de la data modificării actelor normative care stau la baza acestuia sau ori de câte ori este nevoie.

Elaborat : Ec. Ulmanu Daniela- Presedinte CM..

Avizat : Dr. Ilie Adrian Cosmin- Consilier de etica si integritate ..

CJ Tunea Cristina – Consilier juridic..

CJ. Balasa Cosmin- Consilier juridic..

CONSLIUL ETIC ..

COMITET DIRECTOR

Manager: Prof. Dr. Oancea Cristian ..

Director Medical: Conf. Dr. Manolescu Diana.

Director Financiar-Contabil:Ec. Anghel Loredana..